

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Liber primus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

ARGUMENTVM.

VT supra Historiæ præcepta & regulas tradidit, ita in his duobus libris exemplū eiusdē proponit, non quidem rerū verē gestarū, sed fictarum: simul vt formā aliquam operis, ceu videtur, proponeret: simul vt animos à rebus scrijjs auocatos, paulisper reficeret & delictaret. Quid autem in his narrationibus potissimū spectandum sit, nempe qua occasione, quōve consilio argumentum hoc tractāuit, ipse in Prooemio exponit.

ΣΠΕΡ ὧς
ἀθλητικοῖς, ἢ
περὶ τῶν τῶν
σωμάτων ἐ-

πιμύλασιν ἠσκημοῖς, οὐ
τῆς ἐνζίας μόνον, ἔλ τῶν
γυμνασίων φροντίς δεῖν,
ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ καρδὴν
γυρομένης ἀνάσσεως, μερ-
τῆρ τῆς ἀσκήσεως τὸ μέγι-
στον αὐτῶν ἰσολαμοῦναι.
ἔτω δὲ καὶ τοῖς περὶ λόγου
ἐπιεικτικῶν ἡγῆμαι πρὸς
καρ, μετὰ τῶν πολλῶν τῶν
σπουδαιοτέρων ἀνάσσειν,
ἀνὰ τὴν τῶν διανοίαν,
καὶ πρὸς τὸν ἐπιταλῆμα-
τον ἀκμαιοτέρων παρα-
σχεῖσθαι. γυροῖ δ' ἀνίμα-
μυλὸς ἢ ἀνάσσειν αὐτῶν,
ἢ

Os est ath-
letarū, ac eo-
rum qui sum-
ma diligentia

corpus exercent, non modò
bonæ habitudinis ac exercis-
tationis habere rationē, ve-
rumetiam (quod magnam
exercitationis vim habere
arbitramur) nonnunquam
remissioni corporis acquies-
cere. Idem literarum stu-
diosius fieri oportere censeo,
vt cum grauibus ac ferijs le-
gendis defatigati fuerint, ad
animi laxamentum aliquas-
tisper declinent, donec ad
futurum laborem robustio-
res ac vegetiores efficiantur.
Maximum verò ex hoc ocio
atq; quiete fructū caperent,
ita-

ἢ τοῖς τοῖς τῶν ἀναγνω-
 σμάτων ὀμιλοῖς, ἃ μὴ μό-
 νοι ἐκ τῆ ἀσεί τε καὶ χα-
 εῖντ. Ὁ ψιλὸν παράξει τὸ
 ψυχαγωγίαν, ἀπὸ τινος καὶ
 ἐπιείας ἐκ ἀμνηστικῆς ἐπιεί-
 κται, οἷον τι καὶ περὶ τῶνδε
 τῶν συγγραμμάτων φρονέ-
 σαι ἵπολαμβάνω. ὃ γὰρ μὲν
 ἔστω τὸ ξύλον τῆς ἰστορίας,
 εἰδὲ τὸ καίριον τῆς περὶ αἰτίας,
 ἰστορίας ἔστω αὐτοῖς, εἰδὲ
 ὅτι ψόδατα ποικίλα, πρι-
 θανῶς τε καὶ ἰνακίως ἔξω-
 νόταται, ἀπὸ ὅτι καὶ τῶν
 ἰστοριῶν ἕκαστον ἐκ ἀνω-
 μελιῶν πρὸς τινος ἕνικται
 τῶν παλαιῶν ποιητῶν καὶ
 συγγραφέων καὶ φιλοσόφων,
 ποικίλα τεράσια καὶ μυθώ-
 δη συγγραφοτάς. ὅς καὶ
 ἐνομασί ἀνέγραφοι, ἃ μὴ
 καὶ αὐτῶ σοι ἐκ τῆς ἀνα-
 γνύσεως φαίνονται ἕμμεν.
 Κτησίας ὁ Κτησιόχου, ὁ Κρι-
 στίου, συνέγραψε περὶ τῆς
 ἰνδῶν χώρας, καὶ τῶν παρ
 αὐτοῖς, ἃ μὴτε αὐτὸς εἶδε,
 μὴτε

si talium rerum lectioni vacarent, quæ non modò te-
 nuem ac ieiunam, verùm
 neque rudem neque incon-
 cinnam speculationem præ-
 seferent, quale quiddam
 de his scriptis sensuros su-
 spicor. Neque enim solùm
 materiæ novitas atque festi-
 vitas, neque id quòd multa
 ac varia mendacia verifi-
 militer ac probabiliter con-
 finguntur, eos ad legendum
 alluciet: verùm id præcia-
 pue, quòd omnis fermè nar-
 ratio neminem ex anti-
 quis aut poetis aut histo-
 ricis aut philosophis, quib
 monstrosa quædam, & fa-
 bulis similiora quàm veris,
 literis mandârunt, sine mora
 su reprehensionis prætera-
 misit. Quorum quidem om-
 nium nomina subiecißem,
 nisi ea tibi ex ipsa lectio-
 ne perspicua & manifes-
 sta fore intelligerem^b Ctes-
 sias enim Ctesiochi fim-
 lius Gnidius mira quæ-
 dam de Indorum regione
 conscripsit, atque ea quidem, quæ neque ipse audiverat,
 EE neque

μίτη ἀλλ' ἐπόνει^ϛ ἴκνον.
 ἔγραψε δὲ καὶ ἱαμβού^ϛ
 περὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θα-
 λάτῃ ποτὰ παράδοξα γυ-
 μίων μὲν ἅπασιν τὸ ψεύδει^ϛ
 πλάσσει^ϛ, οὐκ ἀνεγ-
 νῆσθαι ὅμως σωθεὶς τὴν ἰσο-
 θειαν. ποιοὶ δὲ καὶ ἄλλοι,
 τὰ αὐτὰ τούτοις προσέ-
 μφοι, συνέγραψαν, ὡς δὴ
 τινες ἑαυτῶν πλάνης τε
 καὶ ἀπλημίας θεύων τε
 μεγάλῃ ἰσοποιῶν, καὶ ἀ-
 θράστον ἀμνηστίας, καὶ
 βίαν ἑαυδότητος. ἀρχυλὸς δὲ
 αὐδῆς, καὶ δεδασκαν^ϛ τῆς
 τοιαύτης βρομοποιίας ὁ τῷ
 Διμήρου Ὀλυθῆνός, τοῖς περὶ
 τῶν Ἀκτινῶν διγυγέμφο^ϛ,
 ἀνέμων τε δουδέων, καὶ α-
 νοφθάμους, καὶ ἀμοφάγους,
 καὶ ἀγείας τινὰς ἀνθρώ-
 πους, ἔτι δὲ ποικίλα ἰατρὰ,
 καὶ τὰς ἐπὶ φαρμάκων τῶν
 ἑταίρων μεταβολὰς, οἷα
 ποτὰ ἑκείν^ϛ πῆς ἰδιώτας
 τῶν Φαίανος ἱερατόετο.
 τέτοις δὲ ἐντυχῶν ἅπασι,
 τοῦ ψεύσασθαι μὲν ὁ σφῆδρα
 τοὺς ἀνθρώπους ἐμυφάμην,
 ὄρωρ

neq; ab alio qui vera narra-
 rei, acceperat. Iambulus
 quoque de his quae in mari
 magno sunt, multa prater
 fidem ac opinionem homi-
 num suis libri inferat: om-
 nibus quidem apertum com-
 mentus mendacium, non ta-
 men insuavis materia com-
 positus. Multi praeterea hos
 imitati, in eadem ratione
 scribendi versati sunt, qui
 errores suos ac peregrina-
 tiones, ac immensa belua-
 rum corpora, & feritates
 hominum, & inusitatos mo-
 res enarrarunt. Huius vero
 scurrilitatis artifex & in-
 ventor exiit ^c Pomericus
 ille Vhffes, qui apud Alci-
 nonum ventorum scurrilita-
 tem, & oculo eruditi-
 vorantes homines, & mul-
 torum capitum animalia,
 sociosque meretricum vene-
 ficis permutatos, multaque
 mōstris similia ^d rudi Phae-
 cum populo est ementitus.
 In quae quidem cum incidis-
 sem, non multum sane his ob-
 mendacium succensebam,
 quum

ἐγὼ δὲ ἤδη συνήθην ὄν τοῦτο
 καὶ τοῖς φιλοσοφῶν ἰστορῶν
 μέγιστος ἰκάνω δ' αὐτῶν
 ἰσχυράσθαι ἢ ἐνόμισαμ ἴσ-
 σασθαι ἐν ἀληθείᾳ συγγράφου-
 τῶν. Διότι καὶ αὐτὸς πο-
 λιανοδοξίας, ὅραται πῶς τι
 σπουδαίως τοῖς μὲν ἡμῶς ἰνα-
 μὴ μόνον ἄμοιρον δ' τῆς
 ἐν τῷ μυθολογῶν ἰσθι-
 είας, ἐπὶ μὲν ἀληθείᾳ ἰσο-
 ρεῖν ἄλλω (ὄνδρην ἢ ἰπτόν-
 θασιν ἀξιολόγον) ἐπὶ τὸ ψεύ-
 δειον ἰσπερὶ μὲν, ποικίλῃ τῶν
 ἀπορῶν γινώσκοντες. ἡ δὲ
 ἐν τῷ δὲ τῷ ἀληθῶν λέ-
 γῶ, ὅτι ψεύδομαι, οὕτω δ'
 ἄμοιροι δοκῶ καὶ πᾶσι περὶ
 τῶν ἀπορῶν κατηγορίας ἴσ-
 τῶν ἄνδρην, αὐτὸς ὁμοιοῦσθαι μὴ-
 ἄν ἀληθείᾳ λέγῃ. γράφω
 βίωσιν, περὶ ἄν μὴ ἔσθωρ,
 μὴ δ' ἔσθωρ, μὴτι παρ' ἀλ-
 λῶν ἰπτόμω, ἔτι δ' μὴ δ'
 ὄνδρην μὴ δ' πᾶσι ἀρχαῖς
 γινώσκαι διαμαρτυροῦσθαι δὲ
 τῶν ἰπτόχων τῶν μὴ δ'
 μὴ δ' αἰσῶσθαι αὐτοῖς. ὁρμη-
 θῶν γὰρ ποτὶ ἄν Ἡρακλέωρ
 ab initio esse potuerant. Quare qui haec legerit nullam his
 fidem adhibeat oportet.

quum hoc genus sermonum
 ab his qui se philosophos
 esse profiterentur, usurpari
 viderem; illud verò non pa-
 rum in eis admiratus sum,
 si quum falsa dicerent, id
 alios latere existimarent.

Quapropter & ipse prae-
 rum novarum studio, vo-
 lens posteris aliquid relin-
 quere, ne solus experis simili-
 bertatis in fabulis dicen-
 dis (nihil enim memoratiù
 dignum, quod verè narra-
 re possent, mihi contigerat)
 ad mendacium me transu-
 li, atq; ut mea quidem fere
 opinio, multò tolerabilius
 quàm ceteri. Nam quum
 hoc ipsum quòd mentior, ve-
 rè dicam, idcirco me aliorum
 reprehensiones iure ac me-
 ritò effugere existimaui,
 quoniam nihil me veri narra-
 raturum pollicor. Ea igitur
 scribo, quae neque ipse
 vidi, neque passus sum, neque
 ab alijs auidui, quae prae-
 terea omnino non sunt, neque
 Egressus olim ab Herculeis
 columnis

σηλῶν, καὶ ἀφ' ἑς τὸν ἰσθμὸν
 εὐρον Ωκεανόν, δὲ αὐτὸν ἀνέμω
 πλῆρη ποσειδῶν. αἰτία δέ μοι
 ἦ ἀρδύμιας, καὶ ἀπόθους, ἢ
 διανοίας περιεργία, ἢ πρᾶξ-
 μάτων λεανῶν ἐπιθυμία, καὶ
 τὸ βέλτερον μαθεῖν, ὃ, τι τὸ
 τίλθ' ὄει ἦ Ωκεανῶ, καὶ τί-
 νες οἱ πέραν λαοὶ κινῶντων ἀνα-
 θρωποι. γένοι γὰρ ἑνὲν κα-
 πάμποδα στήλια ἐνθεαλόμην.
 ἰκανὸν δὲ καὶ ὕψος ἔρ. θύμην,
 ὡς γίνονται δὲ τῶν ἡλικιω-
 τῶν πεσσοποιήσάμην, πλὴν αὐ-
 τῶν μοι γυθόμην ἔχουσαν. ἔτι
 δὲ καὶ ὄπλων πολλῶν τε πολλῶν
 παρισκαπασάμην, καὶ κυβερ-
 νήτων ἡ ἀεισον, μισθῶν μὲν γὰρ
 λαθραίας, παρ' ἑλάνθων. καὶ
 πλὴν ναῶν, ἀκατ' ὁ δὲ λῶ, ὡς
 πρὸς μίσην καὶ βίαιον πλῆθρον
 ἰκράτωράμην ἡμίσην μὲν ὄν
 καὶ ὄντα δὲ αὐτὸν ἀνέμω πλῆθρον
 τῆς, ἔτι τῆς γῆς ἀποφανομένη-
 νης, ὁ σφόδρα βιόσιος ἀνηγόμε-
 νῆτα. καὶ ἐπιδοσθὲν δὲ, ἅμα ἡλίω
 ἀνίσχουσι, ὃ, τὸ ἀνεμῶ ἐπι-
 δίδω, καὶ τὸ λῶμα ἡνξάνω,
 καὶ ἴσθ' ἐν γίνω, καὶ ἐν
 ἔτι δὲ σῆλαι πλὴν ὁ θόνην ἀνα-
 νατὸρ λῶ, ἐπιτρέψαντες ὄντων πᾶσι, καὶ παρὰ δόλῆς αὐτῆς,

columnis, & in occidenta-
 lem Oceanum delatus, se-
 cundis quidem ventis navi-
 gabam. Causa autem pere-
 grinationis & argumenum,
 animi curiositas, & nouas
 rerum desiderium, quod
 quae scire cupiebam qui sit
 Oceani finis, quibus homi-
 nes ultra Oceanum inhabi-
 tent. Huius igitur gratia
 commeatum & sepel-
 lebilem multam imposui,
 aquarum quantum satis erat,
 ac coetaneos quinquaginta
 eiusdem animi mecum
 adiunxi, & armorum co-
 piam paravi, gubernato-
 remque optimum magno pres-
 cio conducens accipi in
 nauem. Erat autem navis
 mediocris, ad magnam ac
 violentam navigationem ros-
 busta. Die igitur & nocte
 secunde nauigantes, terra
 adhuc apparente, non
 adeo multa vi agebamur.
 Sequenti die simul sole oriens
 te ventus increuit, & flu-
 elus intumescere, caligoque sub-

ἔχμασθου

ἰχθυοφόρα ἡμέρας ἑννέα
 καὶ ἐξ ὁμοκουλῆς. καὶ ὁ δὲ Λουκο-
 σῆς δὲ, ἄφνω ἰκλαμψαντος ἡλίου,
 καθορῶν μὲν ἃ πόρρω νεῦρον ὑ-
 ψηλῶ καὶ θαλάσῳ, ἢ πρᾶξι
 πρὶν γινώσκῃ τὸ ἰσχυρῶς ἢ
 ἢ δὲ τὸ πολὺν ἢ ζέλος κατὰ
 πᾶν τοῦ περὶ σκότους ἔμ. καὶ ἀπα-
 βάντης, ὡς ἄρ' ἐκ μακρῆς τα-
 λασιπείρας, πολλῶν ἢ ἐπι τὴν
 χεῖρον ἐκείμῃ ἀσυνασάντης
 δὲ ὄμας, ἀπτείναν μὲν ἡμῶν
 αὐτὴν τριάκοντα μὲν φύλακας ἢ
 νῆας παραμύσαν, ἔκοσι δὲ
 αὐτὸ ἡμοὶ ἐπανελθῶν, ἐπὶ κα-
 τασκοπῆν τὴν τῆν ἡμῶν. περὶ
 θόλης δὲ ὅσον περὶ τῆς ἀπ-
 τὴν θαλάσσης δι' ἡλίου, ὁρῶ μὲν
 τίνα σήλην χαλκῆν ὑποποιήσας
 ἦν, ἐκλυτικῶς γραμμάσι
 καὶ ἀναγγραμμάσι, ἀμυθροῖς
 δὲ καὶ ἐκτετριμμάσι, λέγου-
 σαν, ἄχρι τῶν Ἡρακλῆος καὶ
 Διόνυσου ἢ Ἐρμῶν. καὶ δὲ
 καὶ ἰχθυὶ δύο πηλοῖοι ἐπιπέ-
 τρας, τὸ μὲν πρὸς θεῶν, τὸ
 δὲ ἑλπίον, ἡμοὶ δὲ ἄρ, τὸ
 ἢ τὸ Διονύσου τὸ μικρότερον,
 ἢ Ἡρῶν καὶ Βακχίου δευέναι. Ἐρᾶν
 αὐτὴν ἢ ἔπι ἑστῆς ἢ ἑστῆς
 δύο ἰσχυρῶ ἢ ἑστῆς ἢ ἑστῆς
 ἢ ἑστῆς ἢ ἑστῆς ἢ ἑστῆς

orta est, neq; iam demitti ve-
 lū poterat. Cū veto igitur cō-
 uersi, & committentes nos i-
 psos tēpestati, hyemauimus
 diebus nouē & septuaginta.
 Octogesima verò die oriens
 se iam sole repente conspici-
 mus non longē insulam sub-
 limem, & arboribus consi-
 tam. Circa eam fluctus non
 asperi frangebantur. etenim
 procella iam maxima pars
 quieuerat. Adeuntes igitur,
 & descendentes, ut ex multa
 maris molestia, super terram
 strati diu iacuumus. Tandem
 exurgentes, ex nobis ipsis
 quidem statuimus triginta
 custodes qui nauī adstarent:
 viginti autem mecum quī
 ascenderent quæ in insula
 erant exploratum. Progre-
 dientes igitur circiter sta-
 dijs tribus à mari per syluā,
 videm⁹ columnā quandā æ-
 reā Græcis literis inscriptā,
 caducis tamē, & cōsumptis,
 quæ indicaret eò vsq; Her-
 culem & Bacchum deuenisse. Erant autem & prope vestigia
 duo in saxo, unum quidē instar iugeris magnū, alterum autem
 minus, ut mihi videretur Bacchi fuisse quod minus erat:

Κατ' ἄρ' ἄρα Ἡρακλῆος. πῶς
 κωλύσαντο δὲ πῆμα. ἔ-
 ποθεν δὲ ποτὸν παρὰ τὸν ποταμὸν, καὶ ἐ-
 ποταμὸν ὁμοιοτάτῳ μάλιστα,
 εἰς τὸν Χίος ἔστιν. ἀφ' ὧν δὲ
 τὸ πρῶτον, καὶ ποτὸν, ἀστὴρ ἰσ-
 χῆς καὶ νοτίσσορον ἐν δὲ ἄλλοις
 ἐκαστῶν ἐν ἑμῶν ποτῶν μὲν.
 ποταμῶν τῶν ἐν τῷ Ἰνδῷ
 ἐπιπέλασματι, ὅρασι τὰ σφ-
 αῖρα τῶν Διονύσιος ἐπισημίας.
 Διότι δὲ μοι καὶ ὅθεν ἐρχομαι
 ὁ ποταμὸς, καὶ ἀμαθῶν ἀ-
 νήτων παρὰ τὸ πρῶτον καὶ πη-
 γῆς μὲν ἑστῆσαν ἕρπον ἀπὸ
 ποταμῶν δὲ καὶ μεγάλας ἀμπε-
 λους, πῶς ἔστι βοτάνων παρὰ
 τὴν ἴσην ἐκείνης, ἀνέβη
 σαυτῶν οἶνον διουρῆς, ἀφ'
 ὧν ἴσμεν τὸ ποταμὸς. τὸ δὲ
 καὶ ἰσχυρὸν ἐν αὐτῷ ποταμῶν
 ἑστῆσαν, οἶνον μάλιστα καὶ τὴν
 ἡρώτων καὶ τὴν γύσιν προσ-
 κοινότητας. ἡμῶν γὰρ ἀγρεύ-
 σαντων αὐτῶν τινος, μὲν ἔμ-
 παζόντων ἐμὲ δὲ μὲν ἀμπε-
 λος καὶ ἀνατιμώσων αὐτῶν,
 ἐπίσκοπος πρὸς μισθῶν.
 ἕσπερον

Herculis autem quod maius.
 Venerantes igitur locū pro-
 cessimus. Non iam longe a-
 beramus, quum ecce flumina
 ni adfluitum vni fluenti,
 simillimo profectō illi quod
 in Ohio insula nascitur. Es-
 rat et fluxus inundans et
 muleus, ita ut alicubi nas-
 uibus esset transiurus. No-
 bis ergo maior addita est fi-
 des ut literis crederemus
 quas antea sculptas in co-
 lumna videramus, animad-
 uersis signis de Bacchi pe-
 regrinatione. Cupiens tas-
 men et fluminis initium in-
 uestigare, ascendebam con-
 tra fluctum: fontem qui-
 dem nullum, multas tamen
 ac magnas vites vuis onustas
 inuenimus. Earum autem
 cuiusque ē radicibus vinum
 seatebat lucens, quod in vniū
 confluent, flumen efficebat.
 Videbamus et in eo pi-
 feces et colore et gustu vi-
 no similes. Nos igitur cum
 cepissemus ex illis aliquot,
 ac vorassemus, cōtinuō temu-
 lenti euasimus: quos etiā praecidētes, fece plenos inueniebamus.

Deni-

Ἐπειροῦ μὲν τοὶ ἐπινοήσαντες
 τοὺς τοὺς ἀνοσιεχεῖς, τοὺς
 ἀπὸ τοῦ ἕλατος παραμι-
 γνωσθέντες, ἐκάρωνον τὸ
 σφοδρὸν τῆς οἰνοφαγίας.
 τότε δὲ τὸν ποταμὸν πε-
 ράσαντων, ἢ Ἰσθατὸς
 Ἰω, ὑπόρου ἀμύθητον χυ-
 ματιώσαντο. τὸ μὲν γὰρ ὄψο
 τῆς γῆς, ὃ ἐπέλατο αὐτὸς,
 εὐρύνης καὶ παχύς. τὸ δὲ
 ἄνω, γυναικῶν ἦσαν, ὅ-
 θρ' ἐκ τῶν παρόντων, ἄ-
 παντ' ἔχουσαι τέλαα. βιάν-
 τιν παρ' ἡμῶν τὴν ἀσφύλου
 γραφισίμ' ἀπὸ τῆς Ἀπόμα-
 νος καταλαμβάνοντες, ἀ-
 ποδεδουμένω. ἀπὸ δὲ τῶν
 δακτύλων αὐρῶν ἐξέρχον-
 το αὐτῶς οἱ λελάδοι, καὶ
 μαζοὶ ἦσαν βοτάνων. καὶ
 μὲν καὶ τὰς λιφανὰς ἐκ-
 μῶν ἐπιτί τι καὶ φύοις καὶ
 βόρνοι. πρὸς ἰδόντας δὲ ἡ-
 μᾶς ὑπέσποντο, καὶ ἐδείκνυ-
 το, αἰ μὲν Λύδιοι, αἱ δὲ Ἰνδι-
 κίδ, αἱ πρὸς αὐτὸν καὶ ἐμά-
 στα φωνὴν περὶ μῶν, καὶ ἐπί-
 λον ἢ ἡμᾶς τοῖς σήμασι. ὃ δὲ
 Ἐλλήδας, αὐτίκα ἐμίθνε, καὶ
 παρὰ

Denique re animaduversa
 commissentes eos qui ex
 aqua nascuntur pisces, ac
 comedentes, vinalem ve-
 hementiam temperauimus.
 Tunc ex flumen traieciens
 tes, quæ vadabile fuit, vi-
 tium portentosam rem in-
 uenimus. Nam truncus in-
 ferior, qui à terra surgebat,
 ferax erat & crassus, su-
 perior autem mulieres e-
 rant, ab utero ferè sursum
 perfecta omnia habentes.
 Talem apud nos Daph-
 nem scribunt, Apolline
 iam comprehendente in
 Arborem versam. A sum-
 mis autem earum digitis
 exoriebantur palmites uis
 pleni. Quin & capitibus
 pro comis merant clauiculi,
 & folia, & vna. Ee
 ergo ad nos accedentes sal-
 lutabant, & dexteris pro-
 tendebant, quadam qui-
 dem Lyda, quadam Indis-
 ca, plurime Græca lingua
 loquentes: oreque nos oscu-
 labantur. verùm qui oscu-
 lum susceperat, illico ebrius

παράφορ ὅτι ἴω. ἄριστος μὲν
 τοῖς παρ᾽ ἄλλοι τὸ καρπὸν, ἀλ-
 λά ἠλγερῶν, καὶ ἰσόων, ἀπ-
 σπασμύς. αἱ δὲ καὶ μίγνυσθαι
 ἡμῶν ἐπιθύμωρ, καὶ ἄλλο τι-
 νος τῶν ἰταίων πλεονείας
 σάντων αὐτῶν, ἐν ἑτ' ἀπε-
 λύουτο, ἀπ' ἐν τῶν ἀλλοίων
 ἐδέχοντο· σωφρονεῖτο γὰρ, καὶ
 ὁμοῦ ῥίψοντο, καὶ ἡδύ αὐ-
 τοῖς ἀλλοῖοι ἴσαν οἱ δακτυ-
 λοι, καὶ ταῦς ἐπίγει πλεονείας
 ῥῆσοι, ὅσον ὁδὸν καὶ αὐτοῖς
 καρποφορήσειν ἔμελλον. κα-
 ταλιπόντων δ' αὐτῶν, ἐπὶ
 ναῦν ἐφάσθη, καὶ τοῖς ἀπὸ
 λαφύροις διηγόμεθα ἐλθόν-
 τῶν τάτι ἄλλα, καὶ τῶν ἰταί-
 ων πλὴν συμπλοκῶν, καὶ πλὴν
 ἀμπελομυξίαν, καὶ λαβύνα
 τῶν ἀμφορέας τινὰς, καὶ
 ὑδρανάμφοι τε, ἅμα καὶ
 ἐν τοῦ ποταμοῦ οἰνίσμα-
 ροι, καὶ αὐτοῦ πλεονείας ἀ-
 λυσάμενοι. ἔωθεν ἀνύχθημεν,
 ἐν σφόδρα βιάσῳ πινόμε-
 νι. περὶ μεσημέριαν δὲ, ἐν
 ἑπὶ τῆς νύκτος φανόμενης,
 ἄφνω

ac nutabundus reddeba-
 tur. Fructum autem decer-
 pi non sinebant, sed eo
 euulso dolebant, & qui-
 dem cum clamore. Glisce-
 bant autem vehementer no-
 bis commisceri: duoque ex
 nobis cum illis coiissent,
 ab eis non amplius soluti,
 sed ex pudendis connexi
 sunt. Traxerunt enim re-
 pentè ex eadem specie natu-
 ram, & contradicati man-
 sere. Iam & ipsi palmi-
 tes digiti emittebant, &
 clauiculis circumplexanti-
 bus vna plena erumpe-
 bant. Derelinquentes igitur
 eas, in nauim confugi-
 mus, & cum conuenisse-
 rant, cum alia, tum & de-
 relictorum comitum com-
 mixtionem cum vitibus e-
 narrauimus. Accepit er-
 go amphoris aquas hauris-
 mus, item & è flumine vi-
 num: inque vicino litto-
 re noctem duximus. Ma-
 ne autem ferebamur, & non violentis flatibus. Circa
 meridiem verò, non iam apparente insula, repentè
 turbo

ἄφω τυφῶν ἰσηρόνῃ, καὶ περιδινύς τῷ ναυ, καὶ μεταίεις, ὅσον ἰπὶ σελίος προχιλίους, οὐκ ἔτι καὶ θῆκνυ ἀς τὸ πῆλα, ἀπ' αἰνω μεταίωρον, ἐξηρημύλῳ ἀνιμ, ἰμπεσῶρ ὅις ἰσίοις, ἔφρε, κοπῶς τῷ ὀθόνῳ. ἔπλὰ δὲ ἡμέρας, καὶ τὰς ἑς νύκτας ἀφορομύλῳ τῶν, ὁ γ' ὄχ καθορῶμψ γῶ τισυ μινάλῳ ἰρ ὠ ἀνα, κα. τᾶπερ νῆδρ λαμπρᾶν ἢ σφραροαδῆ, καὶ φωτὶ μινάλῳ κα. ταλαμπομύλῳ. προσρεχθερῶν δ' αὐτῆ, ἢ ὀρμισάμινυοι ἀπὲς ἡμψ. ἰπισκοποῦτῶν δὲ τῷ χῶρα, ἰνείσομψ οὐκ μινύλῳ τε καὶ γεωρομύλῳ. ἡμέρας μψ οὐκ, οὐδὲρ αὐτότῳ καθορῶμψ. νυκτὸς δ' ἰπρημομίνυς, ἰφάνοντῶ ἢ μιν ἀπαι νῆδρ πηλοίορ, αἰψ μείους, αἰ δὲ μικρότεροι, περὶ τῷ χῶρα προσοικῶν. καὶ ἄπῃ δὲ τισ γῆ κα. τῶ, ἢ πόδες ἐς αὐτῆ ἢ ποταμὸς ἔχῃ, ἢ πηλάγῃ ἢ ὕλας καὶ ὄρη. τῶν τῶν οὐκ τῷ καθῆμας οἰκουμίνῳ ἐκασομψ.

Δόξαμ

turbo factus est, qui nauem circumuolens, & in subo lime eleuans ad ter mille ferè stadia, non iam in pelagus deposuit, sed sublatam suspendit, ingruensque velis ventus, & sine factlo deferebat carbafum. Septem igitur dies ac totidem noctes per aëra decurrentes, octaua die inspicimus terram quandam magnam in medio aëris, velut insulam lucidam, & circularem, multa luce micantem. Ad hanc ergo delati, portumq; ingressi descendimus. Explorantes autem regionem, inuenimus eam habitatam, & cultam: & die quidem nihil videbamus, nocte autem apparebant & alie nō plocul insulae, quaedā, ut videbatur, maiores, minores quaedam, igni colore similes. Erat & alia subius terra, vrbes in se habens & flumina, & maria, & syluas, & montes, quam hanc quæ à nobis incolitur, imaginabamur.

EE 3 Volentia

ἀόξαρον δὲ ἡμῶν καὶ ἔτι πορ-
 ρότερον πειθεῖσθαι, ξυμ-
 νήθησθαι τοῖς Ἰππογυπιοῖς
 παρ' αὐτοῖς λαονουμοῖς ἀ-
 πάνησθαι. οἱ δὲ Ἰππογυπιοὶ
 οὗτοι, αἰσιν ἀνθρώπων ἰσ-
 τῶν μεγάλων ὀχουμένοι,
 καὶ καθάπερ ἴπποις, τοῖς ὀρ-
 θέοις ἡρώδοι, μεγάλοι
 ἢ οἱ γυνοῦ, καὶ ὡς ἰππῶν
 κριτέφανοι. μάθοι δ' ἄρ' τις
 τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐν τεύθει.
 πῶς ἢ μεγάλῃς φορτίαις
 ἰσοῦ ἕκαστον τῶν ἰππῶν μα-
 κρότερον καὶ μακρότερον φέ-
 ρουσι. τοῖς αὖ τοῖς Ἰπ-
 πογυπιοῖς προσέταυτα, πε-
 πτωκοῦμοις τῶν γῆν, ἢ τις
 εὐρυθέτης ἔσθ' ἄρα ὡς τὸν
 βασιλέα, ἢ δὲ καὶ ἡμᾶς ξυμ-
 λαβόντων, ἀνομοῖς ὡς αὐτόν.
 ὁ δὲ θρασυτέρως, καὶ ἀπ-
 τῆς σοφῆς ἀκούσας, Εὐμυ-
 νῶν ἄρα, ἔφη, ὑμᾶς, ὧ ξυνοί.
 συμφοροδότην δὲ, πῶς οὐκ
 ἀβέλγη, ἔφη, τοῦτο ἄρ-
 ρα ἀρετόν; καὶ ἡ-
 μᾶς τῶν πάντων ἀπὸ διηγο-
 ραθῶν, καὶ ὡς ἀρξώμεσθαι, τὸ
 κατ' ἑαυτὸν ἡμῶν διεξίει,
 ὡς

Volentes ergo ulterius pro-
 cedere, comprehensi fu-
 mus in Equivultures (sic
 enim illos dicunt) inci-
 dentes. Hi autem Hippo-
 gypti homines sunt, equorum
 loco vulturibus insidentes.
 Magni etenim sunt vultu-
 res, & ut plurimum tribus
 capitibus innixi. Hinc au-
 tem discat quis illorum ma-
 gnitudinem. Malo etenim
 oneraria navis vnaquaque
 ala maior & robustior est.
 His igitur Equivulturibus
 imperatum est circumuo-
 lantibus terram, si quis adve-
 na inveniretur, ad regem
 agere. qui & nos compres-
 hendentes ad regem duxé-
 re. Is vero ut inspexit, ex
 ipsis, ut opinor, vestibus con-
 iecturam capiens: Græci
 certe, inquit, vos adve-
 næ. Assentientibus autem
 nobis: Quomodo, inquit, ad-
 venistis, tantum aëris su-
 peravistis? At nos illi om-
 nem rem retulimus. Tunc
 ille incipiens, nobis quæ si-
 bi contigerant, narrabat,
 quod

ὅς τὴν αὐτὴν ἀνδρῶν ἔσθ',
 τὸν ὄμα Ενδυμίον, ἀπὸ τῆς
 ἡμετέρας γῆς καθάσθωρ, ἀπὸ
 ὑπταθῆν ποτι, καὶ περὶ ὄμα
 ὁ βασιλεύσας τῆς γῆρας.
 ἔνω δὲ τὴν γῆν ἐκάλω ἔλαγε,
 τὴν ἡμῖν κατὰ φανομεθῆν
 σιλῶσῆν. ἀπὸ θάρρημ πρὸς
 κελῶσῆν, καὶ μηδὲν κίνδυ-
 νον ὑφορᾶσθι πάντα τὰ ἡ-
 μῖν πρὸς ὄμα ἢ ὀρόμηθα.
 ἢ καὶ καθορώσασ, ἔφη, τὸν
 πόλεμον, ὁρῶν κέρω νῦν πρὸς
 τῆς τὸν ἡγιον κατικουῶτας,
 ἀπάντων ἀνδραμονῆσα παρ
 ἡμοὶ καθάσθωρ. καὶ ἡμῶς
 ἠρόμηθα, τίνων τε ἄσθῳ ποσ
 λῆμοι, καὶ τὴν αὐτῶν δὲ ἄσθῳ
 ποσ δὲ ὁ θάσθωρ, φησὶν, ὁ
 τῶν ἐν τῷ ἡλίῳ καθάσθωρ
 τῶν βασιλευσ (σινῆται δὲ ἡ
 ἡμῶν ὁ, ἄσθῳ καὶ ἡ σιλῶ-
 σῆν) πολὺ ἡδὴ πρὸς ἡμῶς
 πολέμῳ χρόνον. ἠρῶσθ δὲ ἔξ
 αἰτίας τῶν αὐτῶν. τῶν ἐν τῇ
 ἀρχῇ, τῇ ἡμῶν ποτι, τὸς ἀσθῳ
 τῆς ἀσθῳ γὰρ, ἔδοξῆσθ
 ἀπῆλθῆν ἐς τὸν ἰωσφορον
 σῆσαι,

quod videlicet homo esse
 nomine f Endymion, in
 nostra ortus terra raptus.
 que olim dormiens eò des-
 latus fuerit, ubi & regio-
 ni imperaret. Esse au-
 tem terram illam dixit, que
 infra à nobis luna vide-
 tur. Sed bono animo nos
 esse insit, neque pericu-
 lum vllum suspicari: ete-
 nim, ait, cuncta vobis ade-
 runt necessaria. Si autem
 videro bellum, inquit, quod
 nunc solem incalcentibus in-
 fero, omnium felicissime à
 pud me viuetis. Hinc nos
 interrogauimus qui essent
 hostes, & que odiorum
 causa. Tum ille: Phaë-
 thon, inquit, eorum qui
 in sole sunt, Rex (ete-
 nim ille etiam habinatur,
 quemadmodum & luna)
 multò iam aduersum nos
 bellum gerit tempore. Cæ-
 pit autem ea quam audie-
 tis ratione: Ego olim
 pauperrimis quibusque, qui
 in meo erant regno, col-

lectis, volui coloniam in

Luciferum deducere, de-
 fertum

εἶπαι, ὄντα ἔρημον, καὶ τὸ
 μηδὲν ἰσχυρὸν λαοκτονέμερον. ὁ δὲ
 εὖν Φαίθων φθονήσας, ἐκεί-
 ποσε πλὴν ἀρχικίαν, καὶ ἀμεί-
 σθη τὸν πόρον ἑαυτίσας ἐπι-
 τῶν ἱπομυρμίκων. τότε μὲν
 ἔν νικηθέντων (οὐ γὰρ ἦν
 ἀντιπαλοὶ τῆ στρασιῶν) ἀ-
 νηκράτῃ. νῦν δὲ βοήθου
 ἀνθις ἐξενικῶν τὸν πόλι-
 μον, καὶ στραγγεῖλαι πλὴν ἀ-
 ποικίαν. καὶ ἔν θείλητι, λοιπὸν
 νῦν ἐπὶ μοι τὸν πόρον γύψας
 ἐ ὑμῖν ἐγὼ πρὶξω τὸν βα-
 σιλικῶν ἕνα ἐκείσας, καὶ πλὴν
 ἀλλῶ ὁπωσιον. αὐριον δὲ
 ποιησόμεθα πλὴν ἔξοδοι. ἐ-
 πως, ἐφω ἐγὼ, γινέσας, ἐ-
 παδὲ δὲ δοκί τὸτε μὲν ὄν
 παρ' αὐτῶ ἐσιαθέντων, ἐμέ-
 ναμ. ἔσθην δὲ ἀγρυπνόν-
 των, ἱτασόμεθα. καὶ γὰρ
 οἱ σκοποὶ πηλοσιον ἕνα ἐ-
 πύμανον τὸν πολέμους. τὸ
 γὰρ ἔν πηλοσιον τὸν στρατιῶν, ἀ-
 κα μιν ἀδῆς ἐγγύον, ἀνω
 τ σκασόμενων, καὶ τ μύχανον
 ποιδῶν, καὶ τ περὶ, καὶ τ ξέρων
 συμμολχων. τῶν δὲ ὀκτα-
 κισμῶν μὲν ἔσθην οἱ ἱπόγυ-
 ποι,

fertum tunc, & nullis has
 bitatum: Phaëthon autem
 invidia stimulatus, transi-
 tum prohibuit, medio in
 itinere occurrens, Equi-
 formicis aduectus, Tunc
 quidem victi (non enim ap-
 paratu aequales eramus) se-
 cessimus. Nunc autem ius-
 rum volo bellum inferre,
 & coloniā emandare. Quod
 si vultis mecum communi-
 care eum exerciui, ex re-
 gis vulturibus dabo vnura
 vnicuique, & ceteram ar-
 maturam. Cras autem fa-
 ciemus exitum. Ita, inquam,
 quando tua hæc est sen-
 sentia, fiat. Tunc apud
 eos conuiuio excepti man-
 simus. Manē autem exurgen-
 tes statuebamur in aciem:
 nunciabant enim applova-
 tores hostes appropinquare.
 Magnitudo quidem exer-
 citus centum millia erant,
 absq; peditibus & externis
 auxilijs, item vsque impedi-
 mentis, & machinarum fa-
 bris. Horum autē octoginta
 millia Equiultures erant
 quō

πειρασμενοι δ, οἱ ἐπὶ τῶν
 παχασπέρων, ὄρνυον δ καὶ
 ἑνὸ δὲ μίγισον, ἀντὶ τῶν
 πῦθῶν, παχασπέρων παλιν γὰρ
 οἱον. ταδ δ ἀκλῆσα ἔχει θρι-
 δακίνοισ φθῆνοισ μολισα
 πῶσοικότα. ἐπὶ δ τῶν οἱ
 Κενχρόβολοι τετραυλο, καὶ
 οἱ Σκοροδομάχοι. ἄλλοι δ
 καὶ ἀπ τῆς ἀρκῆς σύμμαχοι,
 πρισμυνοί μὲν Ψυλλοξόται,
 πρυτανυμυνοί δ Ἀνυμοφό-
 μοι. τῶν δ οἱ μὲν Ψυλλοξό-
 ξόται, ἐπὶ ψυλλῶν μεγάλων
 ἰπποζοντα, ὅθεν ἢ πλὴν πῶ-
 ηγορέαν ἔχουσι μίγιστον
 τῶν ψυλλῶν, ὅθεν ἀδύνακα
 ἐλεφάντες. οἱ δ Ἀνυμοφό-
 μοι, πῆσοι μὲν εἰσι, φέρου-
 ντα δ ἰπποζοντα ἀνὰ τῶν πτε-
 ρῶν. ὁ δ πρόπον τῆς φορέας
 τοῖς δὲ χιτῶνας ποδάρτας
 ἐπιφοσμήοι, κοιλώοντων
 αὐτῶν ἀνέμω, καθάπερ ἐ-
 σία φέρουσα, ὅσπερ τὰ σκέ-
 φη. τὰ ποδῶν δ οἱ τοῖς
 τοῖς τῶν μάχαις πηλασά-
 εἰσι. ἐλέρον δ καὶ ἀπ
 τῶν ἄλλων πλὴν Καππαδοκίαν
 ἀσέρων

qui autem ab Lachanopie-
 ris ferebantur, viginti mila-
 lia. Est autem ales hac ma-
 xima, oleribus pennarū lo-
 co obsita. Qui verò ex his
 velociores erant, pennas ha-
 bebant lacluca folijs maxi-
 mè similes. Ibi verò & cum
 his Cenchroboli ordinati
 sunt, & Scorodomachi.
 Aduenerunt & à septena-
 trione auxilia & Psyllotoxo-
 tæ quidem numero triginta
 millia, Anemodromi autem
 quinquaginta millia. Horum
 sanè Psyllotoxotæ magna-
 rum pulicum sessores sunt,
 vnde & appellationem tra-
 hunt: pulicum verò magna-
 tudo, vt duodecim elephan-
 tes. Porrò Anemodromi pe-
 destres quidem sunt, ferun-
 tur autem vento absque aliis
 per medium aëra. Modus
 autem quo feruntur, talis
 est: Subcingunt se talares tu-
 nicas, easq; vento sinuantes,
 velorum in morem, ac velut
 naues aguntur. Et in pugna
 scutis armati plurimum, va-

lei. Dicebantur aut aduentare ab his quæ supra Cappadociâ sunt

ἀστράγησαν, Στρατοβόλαι
 οὐκ ἴσθ' ἑλλανισμοῦτοί· ἴσθ' αὖ
 ἕβρανοί τε, περὶ τανισθάνοι.
 ἐβλῆτε ἰὼν οὐκ ἐθισσόμεθα
 οὐδ' ἴθ' ἀποκρούμεν, ἀλλ' ὡς οὐ-
 κ' ἔσθ' ἄρα καὶ τῶν τὰς φε-
 ρουσ ἐτόλμασθ'. τὰς δὲ ἴσθ' ἴθ' ἴθ'
 καὶ ἀπὸ περὶ αὐτῶν ἱερί-
 ον αὐτῶν ἴθ' Ἐνδυμίου
 ἢ Βυδαμίου. οὐκ ἔστι δὲ πάλιν
 τῶν ἢ αὐτῶν. ἱερῶν ἴθ' ἀπὸ
 τῶν ἱεροῦ μυσταί ἴθ'
 παρ' αὐτοῖς οἱ ἱερατοί, καὶ ἴθ'
 ἴθ' οἱ. ἑβρανοὶ δὲ φοιτῶντες
 πάλιν, ἑβρανοὶ τὰ ἴθ' ἴθ'
 τῶν ἑβρανοῦ σὺν ἑβρανοῖς,
 ποιοῦνται ἑβρανοὶ. ἀπὸ ἴθ'
 ἴθ' ἴθ' ἴθ' ἴθ' ἴθ' ἴθ'
 μου τὸ ἴθ' ἴθ', ὡς ἴθ' ἴθ'
 παρ'. ἀπὸ ἴθ' ἴθ' ἴθ' ἴθ'
 οἶα τὰ ἑβρανοῦ. ἴθ' ἴθ'
 ἴθ' ἴθ' ἴθ', ἴθ' ἴθ' ἴθ'
 ἴθ' ἴθ' ἴθ' ἴθ' ἴθ' ἴθ'
 οἱ ἴθ' ἴθ' οἱ, καὶ ἴθ' ἴθ'
 τὰς ἀπὸ περὶ αὐτῶν ἴθ'
 καὶ ἴθ' ἴθ' ἴθ' ἴθ' ἴθ'
 αὐτῶν οἱ, οἱ ἴθ' ἴθ'
 τὸ ἴθ' ἴθ', οἱ ἴθ' ἴθ'
 οἱ, ἴθ' ἴθ' οἱ. τὸ ἴθ' ἴθ',
 ἴθ' ἴθ'

sunt stellis, Struthobalanis
 quidem numero septuaginta
 millia, Equingruis quin-
 quaginta millia. Hos ego non
 vidi, non enim venerant: qua-
 re neque eorum naturas scri-
 bere ausim. Portentosa quae-
 dam ac incredibilia de his
 dicebantur. Etis quidem
 erat Endymionis exercitus.
 Omnium autem armatura
 eadem erat. Galeae quidem
 ex fabarum spoliis. Magnae
 autem apud illos fabae et
 durissimae. Thoraces autem
 squamei omnes, et squa-
 mis quidem lupinis. etenim
 lupinorum siliquis consue-
 tes thoraces faciunt. Sunt
 autem siliquae ipsae ut cornu
 dura: scuti et enses, qua-
 les Graecorum. Vbi vero oc-
 casio data est, sic in aciem
 deducti sunt. In dextro qui-
 dem cornu Equinulures, et
 rex optimos quosque circa se
 habens, cum quibus et nos
 eramus: in laevo vero La-
 chanopteri: porro inter ut-
 trumque auxilia, ut cuique ma-
 gis placuit. Erat et peanatus myriadam sex millium.
 Hinc

ἔργῳ μὲν ἀμφὶ τὰς ἰστανισ-
 ρίας μινεαδίας, ἔτι γὰρ ἔστι
 ἰστας ἀράχνη παρ' αὐτοῖς πο-
 λὺν καὶ μινεάδοι γίνονται πο-
 λὺν τῶν Κυκλάδων ὑψώμα ἴ-
 νας ὁ μινεάδων τὸ τοῖς προοδὲς
 τῶν διυπλῶν τὸν μεταξὺ
 ἰστανισρῶν καὶ ἰστανισρῶν ἀ-
 ἴστα ὡς δὲ τὰ χιτῶνα ἰστανισρῶν
 ὡς, καὶ ἰστανισρῶν δὲ ἰστανισρῶν,
 ἐπὶ τότε ἀπὸ τῶν τῶν ἰστανισρῶν
 ἰστανισρῶν δὲ αὐτῶν Νυκτερίων ὁ
 Εὐδαιμόνων, ποιεῖ αὐτοῖς.
 τῶν δὲ ποιεῖ αὐτοῖς τὸ μὲν αὐτῶν
 ὑψώμα ἄρα οὐκ ἴστανισρῶν
 καὶ ἰστανισρῶν αὐτοῖς ὁ Φαίδων.
 θηρία δὲ δὲ μινεάδων, ἰστανισρῶν
 ὡς, τῶν παρ' ἡμῶν μινεάδων
 ποιεῖ αὐτοῖς, ὡς τῶν μινεάδων
 ὡς ὁ μινεάδων αὐτῶν, καὶ
 ἰστανισρῶν ὡς. ἰστανισρῶν δὲ,
 ἰστανισρῶν οἱ ἐπὶ αὐτῶν, ἀπὸ τῶν
 αὐτοῖς μινεάδων τῶν ἰστανισρῶν,
 ἰστανισρῶν δὲ αὐτοῖς ἀπὸ
 ἐπὶ τὰς μινεάδων μινεαδίας, ἰ-
 στανισρῶν δὲ τῶν ἰστανισρῶν ἰστανισρῶν
 καὶ οἱ ἰστανισρῶν,
 ὄντων

Hunc statuere in aciem in
 hunc modum. Araneæ a-
 pud illos multe ac magnæ
 sunt; nam Cycladibus in-
 sulis vna quæque multo ma-
 ior. Has iussu intexere me-
 dium aëris quod à Luna in
 Luciferum diffunditur. Idæ
 quæ vi primum perfece-
 runt, campus substrans apa-
 paruit, in quo pediatum
 statuit. Ducebat autem
 hunc Nycterion Eudiana-
 diis filius. Hostium autem
 leuuum quidem Equiformi-
 ci, & in his medius Phæ-
 thon. Bestiæ autem ma-
 gnæ sunt alata, hisquæ quæ
 apud nos sunt formicis, præ-
 ter magnitudinem non dis-
 similes. Harum maxima
 duorum iugerum mensu-
 ram implet. Pugnant au-
 tem non solum qui desu-
 per insidebant, sed & ipsæ;
 cornibus maximè. Dicebant
 esse horum numerum penè
 quinquaginta millium. In
 eorum autem dextro Aero-

culices strè quinquaginta millia, sagittarij omnes, ma-
 gnis in culicibus insidentes. Post hos autem Aërocoraces
 expediti

ὄντες καὶ οὗτοι ἀμφὶ τὰς πε-
 τε μυριάδας, πολυτεὲς ἔξο-
 ται, βάνωψι μεγάλοις ἰσχυ-
 ροί. μετὰ δὲ τοῦτους οἱ
 Ἀφροδῆαυς, ψινοὶ τε ὄν-
 τες, καὶ πεσοὶ, πλὴν μάχης
 μίγε καὶ οὐλοῖ. πόρρωθεν
 δὲ ἰσχυρότατον ῥαφανίδας
 ὑπερβύτας, καὶ ὁ βνηθῆς
 οὐδ' ἐπ' ὄλιγον ἀντίχρη-
 σιβάτω ἀπὸ θύρας δὲ δι-
 τασίας τινὸς κούρα ὡ-
 πώματι, ἰσηγομύης.
 ἐλίζοντο δὲ χόιαν τὰ βίλη
 μαλαχῆς ἰσχυροί δ' αὖ-
 τῶν ἰσχυροὶ οἱ Καννος
 μνηχτες, ὀπλίται ὄντες,
 καὶ ἀρχιπαχοί, τὸ πᾶσι
 μνηχοί. ἰσχυροὶ δὲ Καν-
 νομνηχτες, ὅτι ἀσπίσι
 πρὸ μνηχτινοῖς ἰσχυροὶ δό-
 ρασοὶ καὶ καυνοῖς, ὡς ἀπὸ
 τῶν ἀσπίδων. πηλοῖον
 δὲ αὐτῶν οἱ Κωοδολανοὶ
 ἰσχυροὶ, οὐ ἰσηγομύης
 ὡς οἱ Ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροί,
 περὶ ἰσχυροί. καὶ οὐλοῖ ἄν-
 θρης ἰσχυροῖς, καὶ βαλῆ
 νων ἰσχυροῖν μαχόμενοι. ἐλίζ-
 οντο δὲ ἰσχυροὶ ὑπερβύτας
 συμμάχων, ὡς ἰσχυροὶ Ἰσχυροί

expediti quidem illi ac pra-
 destres, verum bellicosi.
 Etenim procul raphanos
 iaculabantur maximos, per-
 cussisq; neque parum sub-
 sistere poterat: moriebatur
 enim confestim, vulnere
 quodam fetore infecto.
 Namque sagittas h malus
 veneno delibutas ferebant.
 Hos iuxta Canlomycetes
 posuerunt armis accinctos,
 & comminus pugnantes,
 numero decemmillia. Di-
 cuntur autem Caulomyce-
 tes, quoniam scutis qui-
 dem surgeis viuunt, ha-
 stilibus vero asparagorum
 virgulis. Steterunt au-
 tem post hos & Cynobala-
 ni, quos h miserunt qui Ca-
 nem stellam inhabitant,
 quinquaginta millia nume-
 ro: & hi viri non humanis,
 sed caninis vultibus super
 alatas glandes pugnant.
 Dicebant autem ab ipsis ho-
 stibus & alia auxilia defe-
 cisse à Lacteo orbe emitten-
 da, iaculatores scilicet ac

Nisi.

Νιφελοντάυροι· ἀπ' ἐκεί-
 νοι μὲν, τῆς μάχης ἤδην ἔκει-
 μύνης ἀφίκοντο· ὡς μὴ ποτε
 ὤφελον, οἱ σφραδονῆται δ' ἐδ' ἔ-
 ἄλως παριγόντο, διότι τ' φα-
 σίην αὐτοῖς ὑστέρων ὀργισθέντα
 τὸν Φαιθοντα, στυρολόησαι
 τῷ χάρακιν. τοιαύτη μὲν καὶ
 Φαιθων ἐπέει παρασκευῆ.
 συμμίξαντο δ', ἐπειδὴ τὰ ση-
 μεία ἤρθη, καὶ ἀγκίστρον ἔκασ-
 τέρων οἱ ὄνοι (τέτοις γὰρ ἀντι-
 ἄλλοις ὄνομα ἔχοντα) ἐμάχοντο.
 καὶ τὸ μὴ ἀνώνημον τῶν Ηλιο-
 τῶν αὐτίκα ἐφύγη δ' ἐς χῆρ-
 ρας διεξάμφορ τὸς Ἰππολύτους,
 καὶ ἡμᾶς ἀπόμεινα ὑπένον-
 τῶν. τὸ διεξίδμεν δ' αὐτῶν ἐκρά-
 τει τοῦ ἐπιπέδου ἡμιτέρω ἀνω-
 μος, καὶ ἐπεξήλθοσαν οἱ Αἰροκού-
 νωπον, διώκοντες ἄχει πῆρ
 τὸς ὄφεις. ἐνταῦθα δ' ἐκεί-
 νων ἐπιβοηθούτων, ἐφύγον
 ἐπικλίναντο, καὶ μάστιγα ἐπέ-
 ἤδοντο τὸς ἐπὶ τοῦ ἀνώνημο
 σφῶν νενικημένους. τῆς δ'
 τροπῆς λαμπρᾶς γήνομύνης,
 ποιοὶ μὴ σῶντο καὶ ἠλίσκου-
 το, ποιοὶ δὲ καὶ ἀνυροῦτο,
 ἐλαο fuerant, manifestè deuictos. Fuga verò insigni fa-
 cta, multi quidem capti, plurimi verò confecti occubere,

Nubecentauri: sed hi com-
 misso iam praelio aduene-
 runt. quod utinam non fe-
 cissent. Qui verò fundam-
 tebantur, omninò non adue-
 nerunt: quare iratum Phaë-
 thonta tradunt omnem illo-
 rum regionem igne vastasse,
 Et is quidem Phaëthontis
 exercitus erat. Postquam ve-
 rò signa erecta sunt, a selli-
 rudiu undique confrepuēs
 re (nam his tubarum loco so-
 tuntur) committentes præ-
 lium pugnabant: ☉ Sola-
 rium quidem læuum conse-
 stim fugit (neque enim sus-
 ferre valuit instantes Equi-
 uultures, nosque insequema-
 mur cedentes) dextrum au-
 tem illorum cornu superius
 euadebat, nostro, quod in læ-
 uo erat, propulsato. Exeun-
 tes autem Aëroculices inse-
 quebantur usque ad pedi-
 tatum. Hinc auxiliantibus
 illis, defecerunt eregionè
 declinantes, idq; maximè
 ubi senserunt suos, qui in
 F F in

καὶ τὸ αἶμα ἔρρει πᾶσι μὲν
 ἐπὶ τῶν νεφῶν, ὡς αὐτὰ βο-
 πησθαι, καὶ ἐρυθρὰ φαίνε-
 θαι. οἷα παρ' ἡμῶν, Διομή-
 θου τοῦ ἡλίου φαίνουσα. πο-
 λὺν δὲ καὶ εἰς τὴν γῆν κατέ-
 πασεν, ὡς ἐμ' ἀνάσειν μὴ ἄ-
 ρα τοῦτον τινὸς καὶ πάλαι
 ἄνω γνομόνον, Ὀμηρῶ ἰπέ-
 λαβον ἄματι ἡσῶν τὸν Δία,
 ἐπὶ τῷ ἔῳ Σαρπηδόνῳ θά-
 νετο. ἀναστρέψασίς δὲ ἀπὸ
 τῆς διώξεως, Διὸ πρόπαια ἐ-
 εἰσαβη τὸ μῦθον, ἐπὶ τῶν ἀ-
 ραχίων, τῆς πειλομαχίας,
 τὸ δὲ τῆς ἀερομαχίας, ἐπὶ
 τῶν νεφῶν. ἄρτι δὲ τούτων
 γιγνομένων, ἠγγέλοντο ἐπὶ
 τῶν σκοπῶν οἱ Νεφελονό-
 ταιροι πρὸς ἀνθρώπων, ὅς
 ἔδρα πρὸ τῆς μάχης ἐλθεῖν τῷ
 Φαίθοντι. καὶ δὴ ἐφαίνον-
 το προσίοντες, βίαμα πα-
 ραδοξότατον, ἐξ ἰπῶν πτε-
 ρωτῶν, καὶ ἀνθρώπων συ-
 κέωνοι. μὲν γὰρ δὲ τῶν
 μὲν ἀνθρώπων, ὅσον τῷ Ρο-
 δίῳ Κολοσσῷ ἐξ ἡμισείας
 εἰς τὸ αἶμα, τῶν δὲ ἰπῶν, ὅ-
 σον πρὸς μεγαλῆς φορτί-
 ας, τὸ μὲν ἔστι πηλὸν αἶμα

in ipsa quoque nubes sanguis mul-
 tus defluebat, ut interficeren-
 tur, ac rubrae apparerent, quā-
 les apud nos videntur oc-
 cidente Sole. Multus & in
 terram decidit: ut cogita-
 rem nū tale aliquid olim con-
 tigisset, quumⁱ Homerus su-
 sp. catus fuerit Iouem in Sar-
 pedonis morte sanguineas
 guttas pluuisse. Conuersi aua-
 tem à cæde duo trophæi
 statuimus: vnum quidem in
 araneorum telis, & pede-
 stris pugnae: alterum au-
 tem pugnae in aëre supra
 nubes. His iamdudum exa-
 ctis, nunciatum est ab ex-
 ploratoribus, Nubecentau-
 ros aduentare, & irrum-
 pere, quos Phaëthoni an-
 tea aduenisse oportuerat. Ii-
 que ubi aduenēre, spectas-
 culum præbuere insolitum
 & inexpectatum. homines
 erant alatis equis commix-
 ti. Magnitudo quidem hos-
 minum quanta Rhodiorum
 colosii à medietate sursum,
 equorum autem similis validæ
 onerariæ nauis. Equidē eo-
 rum

τὸν ἐν ἀνέγραφα, μή τῳ καὶ
 ἄπιστον δόξῃ, τοῦτο γὰρ ἴδον. ἡ-
 γῆτο δ' αὐτῶν, ὃ ἐν τῷ ζῳδια-
 κοῦ Τοξότης. ἐπὶ δὲ ἠδοντο
 τοὺς φίλους νενηκμηθῆναι, ἐ-
 πί μιν τὸν Φαίθοντα, ἐπιμα-
 πορ ἀγγέλιαν αὐθις ἐπέσει,
 αὐτοὶ δὲ σταξαζάμβοι ττα-
 ραμφοῖς ἐμπύλοισι τοῖς
 Σελωίταις, ἀτάκτως, περὶ
 τῶν δώρων καὶ τὰ λάφυρα
 εἰσὶν ἐδαρμῶσι, καὶ πάν-
 τας μὲν ἠέπουσαν· αὐτὸν δὲ
 τὸν βασιλεῖα καταδιώκουσι
 πῶς πῶν πόλιν, καὶ τὰ πλε-
 ον τῶν δρόμων αὐτοῦ λιτάνε-
 σιν ἀνέσπασαν δὲ καὶ τὰ πρό-
 παια, καὶ κατέδαρσαν ἅπαν
 τὰ ἐπὶ τῶν ἀραχνῶν πεδίον
 ὑφασμῶν· ἐμὶ δὲ, καὶ δύο
 τινὰς τ' ἐταίρων ἐξήρτησαν.
 ἦ δὲ παρὼν ἢ ὁ Φαίθων,
 καὶ αὐθις ἄλλα πρόπαια ἐπ' ἐ-
 κάνων ἴσατο. ἡμῶς ἢ οὐδ' ἀ-
 πυρόμεθα ἐς τὸν ἡλιον αὐθι-
 μέρην, τὰ χεῖρε ὀπίσω δεξι-
 τῶν ἀραχνῶν ἀπὸ μμαῖτι. οἱ γ'
 πολλοὶ μὲν ἐν ἐννοσῶν
 πῶν πόλιν, ἀνασπίσαντες δὲ,
 τὸ

rum numerum non scripsi,
 ne cui incredibile id fiat,
 tantus erat. Ducebamur aus-
 tem a Sagittario, qui est
 in Zodiaco. Vbi autem a-
 micos deuictos sensere, ad
 Phaëthontem quidem mis-
 serunt, ut iterum rediret, i-
 psi autem in aciem structi,
 in Lunares turbatos irruunt,
 inordinatos quidem, ob eam
 quam hostibus fecerant fu-
 gam, & iam spolia diuisi-
 dentes: omnemque nostro-
 rum multitudinem in fu-
 gam vertunt. Ipsum autem
 regem insequuntur usque ad
 ciuitatem, atque ex illius
 auibis consciiunt plurimas.
 Deiecerunt autem & τρο-
 φῆας, ac omnem aranea-
 rum contextum. Campum
 decurrerunt, mēque cepe-
 runt, & ἐ comitibus duos.
 Iam autem & Phaëthon a-
 derat, & sub illis alia τρο-
 φῆα statuerunt. Nos au-
 tem ad Solem ipso die duces
 bamur, araneæ tela fragmen-
 to manibus post tergum li-
 gatis. Hi ciuitatem obsidere omnino noluerunt, conuer-

τὸ μεταξὺ τοῦ ἀέρος ὅτι ἀετῶν
 ἴσμεν ὡς μνηστὴ τὰς αἰγὰς ἀ-
 πό τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν οὐρανὸν
 κλυδίτην. τὸ δὲ τῆς ὠ-
 διπλοῦ, νεφελοτόν ὡς ὅτι
 φῶς ἔκλειψις τῆς οὐρανῶς ἐ-
 γιγόναι, καὶ νυκτὶ ἡλιωκῆ
 πᾶσα κατέχει. πινυόμενος
 δὲ τοῖσι δὲ Ἐνδυμίων, πινυ-
 ψας ἰκίτανε λαθαρῆν τὸ οἶ-
 κος ὁμοῦ, καὶ μὴ σφᾶς πινυ-
 ειορᾶν ἐν σκοτῶ βιολογίας.
 Ἐπισχεῖτο δὲ καὶ φέρους τῶν
 σφᾶς, καὶ σύμμαχον ἴσμεν,
 καὶ μνηστὴ πολυμύθη, καὶ ὁ-
 μῆρος ἐπὶ τοῖσι δῶνα ἴσμε-
 λην. οἱ δὲ περὶ τῶν Φαίθουσα, ἡρο-
 μύθης δὲ ἐκκλησίας, τῆ πρὸς
 τῶν αἰγῶν μὴ ἔδην παρῆν ὅτι
 ὄργης, τῆ ὑστέραια δὲ μὴ τῶν
 ὅτι. καὶ ἰγνῶς ἢ ἡρῶν ἐπὶ
 τοῖσι κατὰ τὰ δὲ σωθῆ-
 κας ἰποῖσαν ὅτι ἡλιῶται καὶ
 οἱ σύμμαχοι, πρὸς Σελῶνιτας
 καὶ τοὺς συμμάχους, ἐπὶ τῶν
 ταλῶσαι μὴ τὸς ἡλιῶτας τὸ
 ἀετῶν, καὶ μνηστὴ τὴν
 οὐρανὸν ἰσθάρην, ἀφ' οὗ-
 να δὲ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους
 ἔχων ἴσμεν ἡρώτων,
 τὸς δὲ Σελῶνιτας, ἀφ' οὗ
 ἰσθάρην

si verò medium aëris val-
 lauerunt, ut deceterò splen-
 dor à Sole ad Lunam mis-
 nis perueniret. Vallum au-
 tem erat duplex nubium,
 ut Luna defectio manife-
 sta fieret, & iam continua
 nox cuncta teneret. quā in
 re pressus Endymion, mii-
 tens orauit, ædificium dea-
 molerentur, neque se pates-
 renur in tenebris versari.
 Promisit autem & tributa
 persoluere, sc̄q; auxiliarem
 & amicū fore, neque in
 posterum bellaturum: ins
 super & obsides offerebat.
 Phœihon verò congrega-
 to bis concilio. primò quia-
 dem in ira perstitit: postre-
 mò mutauit sententiam, ac
 pacis conditiones acceptæ
 sunt huiusmodi: Fœdus
 inierunt Solarij & horum
 socij cum Lunarjjs, eorū-
 que socijs, his legibus, ut
 intermurale deijciant So-
 larij, neque posthac Lu-
 nam inuadant: statimque
 precio capiuus reddant: Lu-
 narij autem dimittant stellas
 liberat.

αὐτονομος τὸς γε ἄλλοις ἀσίε
 ρας, ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς
 Ἡλιώταις, συμμαχῆν δὲ τῇ
 ἀπικίῳ, ἕως τις ἐπιθ. φόρον
 δὲ ποτιλῆν ἐκείνου ἔτρε τὸν
 βασιλεῖα τῶν Σελιωτῶν ὧ
 βασιλεῖα τῶν Ἡλιωτῶν, ἑβό.
 λου ἀμφορίας μνείας, καὶ ὀ-
 μύρους ἀσφῶν αὐτῶν δῶνα
 μνείας: πλὴν δὲ ἀρχικίαν, πλὴν
 ἐς τὴν ἀσφῶν, λοιπὸν ποτι-
 ὄδα, καὶ μετῆκεν τῶν ἄλλων
 τὸν βυλόμενον. ἐγγράψα δὲ
 τὰς σιωθίκας εἰληθικαί-
 νη, καὶ ἀνασῆσα ἐν μίση ὧ
 αἰετ, ἐπὶ τοῖς μεθογίοις. ὦμο-
 ῶν δὲ Ἡλιωτῶν μὲν Πυρωνί-
 δης καὶ Θεότιης καὶ Φλόγιος,
 Σελιωτῶν δὲ Νύκτορ καὶ Μή-
 νιος καὶ Πολυλαμπύς. διὰ τῶ-
 νη δὲ ἠερίων ἐγγύς: ἐνθὺς
 δὲ τὸ τῶν ὧ καθυρέτο, καὶ ἔς
 μᾶς τοὺς ἀγαλαῶτας ἀπέ-
 ὄσαρ. ἐπὶ δὲ ἀφικόμεθα ἐς
 πλὴν ἀλλήλων, ἠπλωτῶν ἠ-
 μίτην, καὶ ἠσπᾶλον μετὰ ἀ-
 κρῶν οἱ τε ἰταῖροι, καὶ Ὀενδυ-
 μίων αὐτὸς καὶ ἠερίων μᾶναι
 τε παρ' αὐτῶν, καὶ λοιπῶν δὲ
 ἀρχικίας, ἠπλωτῶν ὧ ἀ-
 σπᾶρ πῶς γὰρ τὸν ἰαυτῶ

liberar, armaq; posthac So-
 laribus nō inferant, vicissim
 autem auxilientur, si quis ma-
 uaserit. vestigaliū verò con-
 ditionem pendat annuatim
 rex Lunariorum regi Sola-
 riorum amphoras voris de-
 cem millia, obsidesq; è suis
 det decies mille. Colonia in
 Luciferū communis fiat, &
 ex utrisque qui volet, parti-
 cipei. Sculptantur autem fœ-
 dera in columna electrina, e-
 riganurq; in medio aëris in
 consinijs. Qui verò pepigle-
 re, ex Solarium quidem par-
 te fr̄ere Pyronides, & The-
 rites, & Phlogius: Lunariū
 autem Nyctor, & Menius, &
 Polylampes. & talis qui-
 dem pax sequuta est: conse-
 stim autē murus euersus est,
 & captiuos restituere. Vbi
 autem ad Lunam ipsi regres-
 si sumus, obuiauerunt nobis
 Jocij, & cum lachrymis sa-
 lutauerunt nos, & Endy-
 mion ipse. Atqui suadebat
 is quidem, nos ibi secum ma-
 neremus, & in colonia com-
 municaremus: se enim daturū

πῶστα· γυναικίς γὰρ ἐκ αὐτῶν
 παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ δὲ ἐδ' αμῶς
 ἰπαστομῶν, ἀπ' ἡγίωσιν ἀπ.
 πικροβλήτοι καὶ τὸ ἄσ τὴν τοῖς
 κατὰρ. ὡς δὲ ἐγὼ ἀδύνατον
 τὸν ὄν πέθετον, ἀπ' ἡμῶν ἡς
 μάς, ἐστ' ἄσας ἐπὶ ἡμῶν. ἀ
 δ' ἐν τῷ μὲν τῶν ὄντων ἐν
 τῇ σελήνῃ, κατὰ τὸν ὄντων
 καὶ παρ' ὄντων, ταῦτα βοῦς
 νομοῖ ἐπ' ἡμῶν, ὡρῶτα μὲν τὸ
 μὲν ἐν γυναικῶν ἡγῶσιν αὐτῶν
 τοῖς ἀπ' ἀπ' ἡμῶν γὰρ
 μοῖς γὰρ τοῖς ἀπ' ἡμῶν γὰρ
 καὶ ἐπ' ὄνομα γυναικῶν ὄ
 νων ἴσασιν. μὲν μὲν οὐδ' ὡ
 πρὸς τὴν ἡμῶν ἐπ' ἡμῶν
 ται ἐκαστῶν, ἀπ' ὄντων γὰρ
 μὲν αὐτῶν. ἡγῶσιν δὲ ἐν τῇ
 ἡμῶν, ἀπ' ὄντων γὰρ ὄντων
 μῶν ἐπ' ἡμῶν γὰρ ὄντων
 τὸν ἡμῶν, παρ' ἡμῶν ἡμῶν
 μῶν καὶ ἡμῶν ὄντων ἀνατι
 μῶν ὄντων ἡμῶν, ἐπ' ἡμῶν
 ὄντων δὲ αὐτὰ πρὸς τὸν ὄντων
 μῶν ἡμῶν, ἡμῶν ὄντων.
 ὄντων δὲ μοι, ἡμῶν τοῖς ἡμῶν
 καὶ ἡμῶν ἡμῶν ὄντων ἡμῶν
 μῶν

vitam excitant. Inde & mihi videtur ad Græcos illud gastro-
 enemie

filium in uxorem mihi pot-
 licebatur suum quem habes
 bat. Nam apud eos mulie-
 res nullæ sūrī. Ego autem
 haudquam parui, sed pe-
 tebam dimitti in mare. Qui
 ut persuaderi non posse ani-
 maduertit, septē diebus con-
 uivio acceptos, tandem di-
 misit. Quæ interea in Lu-
 na versatus viderim, quæ ve-
 noua & maudita cogno-
 uerim, dicam. Primùm quis
 dem eos non generari ex mu-
 lieribus, sed maribus. nam
 masculis nuptiis utuntur:
 sed nec quid sit femina, om-
 ninò sciunt. Nam ad quin-
 tum & vigesimum usque an-
 num omnes mulierum ha-
 bentur loco, eo autem supra
 non habentur, sed habent.
 Concipiunt autem non in
 ventre, sed in erurium pos-
 teriori parte. Vbi enim fac-
 tus conceptus est iumentis
 & tandem suo tempore pro-
 cidentes educunt mortua: tū
 eadē ad ventum hiantia
 exponentes mulcent, & ad

μίας ἴννομα, ὅτι παρ' ἰκάνοις
 ἀντι γαστρὸς ἕνοφορᾶ. μῆδ' ἔν
 ἴτῳ ἀπο διμυήσομαι ἔν
 ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων, οἱ
 ἑαλέμφοι Δρυφῆται· γίνε-
 ται δὲ τὸν τρόπον τοῦτον· ὄρ-
 χην ἀνθρώπου τὸν δεξιὸν ἀ-
 ποτιμύουσιν, ἐν γὰρ φυτεύου-
 σιν. ἐκ δ' αὐτοῦ δένδρον ἀ-
 νεφύεται μέγιστον, σάρκινον,
 εἶον φαιδὸς, ἔχει δὲ καὶ ἑαλέ-
 σθους καὶ φύλλα. ὁ δὲ καρπὸς
 ἐστὶ βάλανοι, πηχυαῖοι τὸ μέ-
 γιστον· ἑπασθ' ἔν ὧν σπινθη-
 ροὶ, πρυγίσαντες αὐτὰς, ἑκκο-
 λάπλουσι τοὺς ἀνθρώπους. αἰ-
 θροῖα μὲν τοῖς πεδίοις ἔχουσιν,
 οἱ μὲν ἐν ἐφάνησι, οἱ δὲ πρυγί-
 στες αὐτῶν ξυλίνα, καὶ δὲ τῶ-
 των ὀχλοῦσι, καὶ πηλοῖσι
 ἴσοι ταῖς γαμψαῖς αὐτῶν. ἑ-
 πασθ' ἔν γ' ἡράση ὁ δένδρονος,
 οὐκ ἀφθνήσκει, ἀλλ' ὡσπερ
 ἑαπνὸς ἀγαθὸν ἐστὶν, ἀπὸ γί-
 γνεται τροφὴ δὲ πᾶσιν ἡ αὐ-
 τῶν. ἑπασθ' ἔν ὧν ἀνακαύ-
 σωσι, βαρᾶχος ὁ πῶσιν ἑπὶ τῶ
 ἀνθρώπων. ποιοῖ δὲ παρ' αὐ-
 τοῖς αἰσιν ἐν ὧ ἀίει σιτέμε-
 νοι. ὁ πλομίνον δ' ὀφθαλμοῦ
 τῶν, ὡσπερ δὲ σιρὶ τράπισαν,

enemice vocabulum deuenis-
 se, quod apud illos ventris lo-
 co sira concipit. Maius quida-
 dam & his enarrabo. Ges-
 nus hominum apud illos est,
 qui dicuntur arborei : idē
 hoc modo nascitur : Testi-
 culum hominis præcidentes,
 in terram plantantium mo-
 re defodiunt. Inde autem
 exoritur arbor carnea mā-
 xima, ut phallus. Ramos quis-
 dem habet & frondes, fru-
 ctus verò cubitales glandes.
 Vbi autem ea maturæ fue-
 rint, decerpas eudunt, atque
 in homines effingunt. Pu-
 denda autem habent apposi-
 titia, quidam eburnea, pau-
 peres autem lignea, quibus
 cōciant, & vxoribus mi-
 sceantur. Postquam autem
 senuerit aliquis, non moria-
 tur, sed ut sumus solutus e-
 uanescit in aërem. Cibis est
 omnibus vnus : fructio ete-
 nim igne raras assant super
 prunas. Multæ apud illos
 sunt vanæ per aëra circum-
 uolantes. His autem assatis,
 circumfusi velut ad mensant
 FF 4 lambunt

λάπνοι τὸν ἀναθυμιάμα-
 νον λαπνόν, ἢ ἐναχουύ-
 ται. σίτη μὲν δὲ πρέφουσα
 τοιούτου. ποτὸν ἢ ἀντοῖς δεῖν,
 ἀνὴρ ἀφθλιβόμενος εἰς λύπη-
 κα, ἢ ὑγρὸν ἀνίας, ὥσπερ
 δρόσον, οὐ μὲν ἀκρυδαίγει,
 καὶ ἀφοδούουσιν, ἀλλ' ἰδέ-
 τε πλῆθαι ἥπερ ἡμᾶς. ἀλλ' ἰδέ-
 τὴν σωουσίαν οἱ πᾶσιν ἐν
 ταῖς πυγῶσι παρέχουσιν, ἀλλ'
 ἐν ταῖς ἰγνύσιν, ἥπερ τὴν γα-
 στροκνημίαν· ἡ γὰρ εἰσι τὰς
 τρυμητοῖς. λαπὸς δὲ τομιφε-
 ται παρ' αὐτοῖς, λῦ πον τις
 φαλακρὸς καὶ ἄκομος ἢ τὸς
 δὲ κομήτας καὶ μυσάπλου-
 τας, ἐπὶ δὲ τῶν κομητῶν ἀ-
 εἰρων τοῦ ναυτίου, ὅς τις κο-
 μήτας λαλοῦς νομίζουσιν ἐ-
 πιδήμιου γάρ τινος, οἱ καὶ
 περὶ κείνων διηγοῦντο. καὶ
 μὲν καὶ γῆνα φύουσι μικρὸν
 ἥπερ τὰ γόνατα. καὶ ὄνυ-
 χας ἐν τοῖς ποσίν οὐκ ἔχουσιν,
 ἀλλὰ πᾶσι δὲ εἰσι μονοδά-
 κτυλοι. ἥπερ δὲ τὰς πυγὰς
 ἐκάσθ' αὐτῶν κρᾶμβὺς ἐπι-
 φνικτακρᾶ, ὥσπερ ἕρᾶ, θάλ-
 λουσα εἰς αἶθρᾶ, ἢ ὑπὸ τῆς ἀνα-
 πύουσης, οὐ κατακλωμύει.

lambunt evaporatum ex il-
 lis fumum, ac vescuntur.
 Et cibo quidem tali aluntur.
 Potus autem illis est
 aer expressus in calicem, li-
 quorem ex se vereorem red-
 dens. Non egerunt autem,
 neque mingunt, neque per-
 fossi sunt ea parte qua nos:
 sed ne pueri quidem nati-
 bus rem obscenam præ-
 stant, verum popliiibus su-
 pra suram: nam illic per-
 fossi sunt. Pulcher apud il-
 los habetur caluus, & sine
 coma: comatos autem abo-
 minantur. Apud eos verò
 qui cometas inhabitant stel-
 las, comati contra formosi
 habentur. Aduenerunt enim
 quidam, qui nobis illorum
 mores narrauerunt. Barbam
 autem ad genua demittunt,
 & in pedibus ongues non
 habent, sed unodigiti sunt
 omnes. In speciem caudæ
 brassicae natibus eniusque il-
 lorum innascitur proluxa,
 semper germinans, quæ &
 resupino cadente non fran-
 gitur. Emungunt & mel
 amavis-

ἀρμύλλου διὰ μέλι δριμύ-
 τατον· κἀπαδὰρ ἢ πονο-
 σιν, ἢ γυμνάζονται, γάλακ-
 τι πᾶρ τὸ σῶμα ἀλέφουσιν,
 ὡς ἢ τυροὺς ἀπ' αὐτοῦ πη-
 γνυθαί, ὀλίγον τοῦ μέλιτος
 ἐπιτάξαντες. ἔλαιον δὲ ποι-
 εῖται ἀπὸ τῶν κρομμύων,
 πάντων λιπαρῶν τε ἢ ἄωδων,
 ὥσπερ μύρον. ἀμυγδαλοὺς δὲ
 πολλὰς ἔχουσιν ὑδροφόρους·
 αἱ δὲ ῥάγεις τῶν βοτάνων
 αἰὲρ ὥσπερ χάλασα. καὶ μοι
 δοκᾷ, ἐπαδὰρ ἰμπεδῶν ἄ-
 νιμ' ὁμοίαν τὰς ἀμυγ-
 δαλοὺς ἐκείνας, τότε πρὸς ἡ-
 μάς καταπίπτα ἢ χάλασα,
 διαρραγῆτων τῶν βοτάνων
 ὡρτῆ μέρτοι γαστρί' ὅσα πικ-
 ραχθῶνται, τισίντις ἐν αὐ-
 τῇ ὅσων δέονται· ἀνοικτῆ
 γὰρ αὐτοῖς αὐτῇ, ἢ πάλιν
 κλεῖσθ' ἐστίν. ἔντινον δὲ ἐν
 αὐτῇ οὐδὲ ἕπαρ φαίνεται, ἢ
 τοῦτο μόνον, ὅτι λαοῖα
 ἐντοθε, ἢ λαοῖός ἐστιν· ὡ-
 σὶ ἢ τὰ νεογνὰ ἐπαδὰρ ῥι-
 γῶσιν, ἐς ταῦτ' ἑποδύε-
 ται. ἰσθὺς δὲ τοῖς μέγ' πλου-
 σίοις ὑαλινῆ μαλθακῆ, τοῖς
 πτωχοῖσι δὲ χαλκῆ, ὑφαντῆ.

amarissimum : qui si quando
 vel labori insudant, vel lu-
 etantur, corpus lacte obli-
 nunt, ut & caseus eo coagus-
 leitur, melle paululum distil-
 lante. Oleum autem è ce-
 pis educunt maximè pingue,
 ac redolens ut unguentum.
 Vinea habent plurimas, &
 aquae feraces : vuarum au-
 tem acini sunt velut grando
 quæpiam : & mihi quidem
 videtur ubi vicius incidere,
 vites illas quati, fractisque
 vis grandinem huc ad nos
 mitti. Ventre ut sacculo v-
 tuntur, in eum quantum cu-
 piunt mittentes. Apertilis et-
 enim venter est illis, & iterū
 clausilis, neque in illo inte-
 stinum vllum aut hepar ap-
 paret, solūm autem densus
 est intus, & pilis obstructus, ita
 ut & paruuli ubi frigent, in
 eum subeant. Amictus au-
 tem diuitibus quidem vi-
 treus & mollis, cæteris au-
 reus contextus. Nam ea loca
 metallorum sunt fecunda,
 ἢ δὲ καὶ
 πολύχαλα γὰρ τὰ ἐκεῖ χεῖρα,
 FF 5 ἢ

καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν
 ἔδατι ὑποβρέξαντος, ὥσπερ
 τὰ ἔρια περὶ μίαν τοι τῶν ὀ-
 φθαλμῶν, οἷς ἔχουσι, δυνῶ
 μίαν ἀπᾶν, μή τις μενομίσῃ
 ψάθειναι, διὰ τὸ ἀπίστον τὸ
 λόγον· ὁμοῦ δὲ καὶ τοῦτο ἐ-
 ρῶ. τοὺς ὀφθαλμοὺς πικραι-
 ρετοὺς ἔχουσι. καὶ ὁ βουλό-
 μιν ὅ, ἐξιδῶν τοὺς αὐτοῦ,
 φησὶ ἄλλ, ἔσ' ἄρ' ἀνθ' ἡδῶν,
 οὕτω δὲ ἐνθ' ἐμιν ὅ, ὄρῃ. καὶ
 πολλοὶ τοὺς σφετέρους ἀπ-
 λίσαντες, παρ' ἀλλήλων χησά-
 μνοι ὄρωσι· ἀσὶ δ' οὐ καὶ
 πομπῶν ἀπεθέτους ἔχουσι,
 οἱ πολλοὶ τοῖσι τὰ ἄτα δὲ, πλα-
 τάνων φύλλα ἐστὶν αὐτοῖς,
 πηλὴ καὶ τοῖς ἀπ' τῶν βασιλέ-
 ων ἑκάστοις ἑὸ μόνον ξύτι-
 να ἔχουσι. καὶ μὲν καὶ ἀπο-
 θαύμαζον τοῖς βασιλείοις ἐ-
 θεασάμενοι· κάτοπρον μίγι-
 στον καὶ τοῦ ἵππερ φέρεται ὅ, οὐ
 πάντων παθεῖ ὅ. ἄρ' μίαν οὖν
 αἰς τὸ φέρεται καταβῆ τις, ἀ-
 κοῦσα πάντων τῶν παρ' ἡμῶν
 ἐν τῇ γῆ λεγομένων. ἔαρ' ἢ αἰς
 τὸ κάτοπρον ἀποβλήσκει, πᾶ-
 στας μὲν πόλεις, πάντ' αὖ ἔθνη
 ὄρῃ,

ijdemq; aqua macerata me-
 talla ut lanā exercent. Qua-
 les autem habeant oculos,
 omnino non ausim scribere,
 ne forte me suis mentiri pu-
 tet ob sermonis absurdita-
 tem : tamen & id quidem
 dicam. Oculos exemptiles
 habent, ut qui velit suos e-
 xemptos, seruet eos apud se
 donec illis ad visum egeat :
 quos cum reposuit, cernit.
 Et multi cum forte proprios
 perdiderint, ab alijs mus-
 tuantur, & vident. Sunt &
 locupletes q; plures habeant,
 oculos quidem & recon-
 ditos. Aures illis sunt plata-
 ni folia, prater eos qui ex
 glandibus formantur. illi
 enim solum ligneas habent
 aures. Caterum & miracu-
 lum aliud in regia conspi-
 catus sum : Speculum maxi-
 mum supra puteum positum
 est, non adeo altum. In pu-
 teum si quis descenderit, om-
 nia audiet quæ apud nos in
 terra dicuntur. Si verò spe-
 culum intueris, omnes quidem
 vrbes, omnesq; gentes vides,

ὅρξ, ὡς περ ἐφείδως ἐκείσοις.
 τότε καὶ τοὺς οἰκέτους ἐδὶ
 θεασαμένω, καὶ πάσαν τὴν
 πατρίδα· ἃ δὲ κἀκάνοι με
 ἰώρων, οὐκ ἔτι ἔγω τὸ ἀσφα-
 λὲς ἤπειμ. ὅστις δὲ μὴ πιστεύει
 ταῦτα οὕτως ἔχει, ἂν ποτε
 καὶ αὐτὸς ἐκείσοι ἀφίκεται, ἢ
 σκεπταί ὡς ἀληθῆ λέγω. τότε
 δ' οὖν ἀσπασάμενοι τὸν βα-
 σιλέα, καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτῶν,
 ἐμβάντων ἀνὴρ ἑκατέρω. ἐμοὶ
 δὲ καὶ δῶρα ἔδωκεν ὁ Ενδυ-
 μιον, δύο μὲν τῶν ὑαδίνων
 χιτῶνων, σίντη δὲ χαλκοῦς,
 καὶ πανοπλίαν θερμίνην, ἃ
 πάντα ἐν ἑσὶ κἄτα κατέλι-
 πον. σὺν ἑπιμυτι δὲ ἡμῶν καὶ
 ἰαπογύπους χιτῶνος, παρα-
 κείμενους ἄρχιπυλίων πρὸς
 τακσίαν. ἐν δὲ ἑσὶ παρά-
 πλω ποταμῶν μὲν καὶ ἄλλας χά-
 ρας παρμυψάμεν, προσεί-
 σχομεν δὲ καὶ ἑσὶ ἐσφο-
 ρῶν ἄρτι σωοικισμένων, καὶ ἄ-
 ποδάντων ὑδρωσάμεθα. ἐμ-
 βάμεν δ' ἄς τὸν ποταμὸν, ἐν ἃ
 εὐερέα πρὸς ἡμᾶς τὸν ἥλιον,
 ἐν ἧσὶ τὴν γλῶσσαν παραπλίου.
 ἑσὶ δ' ἄρ ἀπὸ ἡμῶν, καὶ τοὶ

ποταμῶ

non secus ac si omnibus in-
 teresses. Tunc & ipse meos
 vidi, & patriam omnem:
 an verò & illi me viderint,
 satis exploratum non ha-
 beo. Quòd si fortè quis non
 credet hæc ita se habere, cū
 eò perueniet, sciet me vera
 dixisse. Tunc salutato rege,
 & ijs qui circa illum erant,
 nauem ascendentes fireba-
 mur. Abeunti autem mihi
 dona dedit Endymion, ves-
 tes quidem vireas duas, &
 veas autem quinque, lupi-
 neamq; & panopliam: quæ
 omnia postea in cæto amisi.
 Misi & nobiscum Equi-
 uultures mille, qui nos dedu-
 cerent stadys quingentis.
 Nauigantes autem circa ter-
 ram illam, prouincias qui-
 dem plurimas & alias præ-
 terlapsi sumus, appulimus
 verò ad Luciferum nupes
 inhabitatū: vbi descenden-
 tes, aquas hausimus. Hinc
 Zodiacum introēuntes, ad
 lauam quidem solem præter-
 grediebamur, circa illius ter-
 re marginē nauigantes. Neq;

enim

ποκὰ τῶν ἰταίων ἰσθμῶν
 μουίωτα. ἀπὸ δ' ἄνεμ' οὐκ
 ἀφῆκεν, ἰθὺς μίθ' αὖ μὲν τοι
 τῶν χάρων ὄθηκ' ἤ τε καὶ πίο-
 να καὶ ὄνυφοι, καὶ ποσσῶν ἄ-
 γασθῶν μισλῶ. ἰδούτης δὲ ἡ-
 μᾶς οἱ Νιφελοκρήταυροι, μι-
 θοφοροῦντες παρὰ τῷ Φαί-
 θονι, ἐπίπλησαν ἐπὶ τῶν ναῶν
 καὶ μαθόντες ἐνοπόνδους, ἀπὸ
 χάρμοσιν ἡδὲ ἢ καὶ οἱ ἰπὸ γυ-
 ποὶ ἀπληγνύθασαν, πλῆσαν-
 τον δὲ τῶν ἰπιδῶν νύκτα καὶ
 ἡμέραν, πρὶ ἰσπίραν ἀφικό-
 μιθα ἰς τῶν Λυχνόπολι κα-
 λαμίνας, ἡδὲ τὸν ἑατώ πῶν
 διόκοντες ἢ ἢ πόλις αὐτῆ καί-
 ται μετὰ τῷ Πλάδωρ, καὶ τῷ
 Υάδωρ ἄνεμ' οὐκ, ταπανοτέρα
 μὲν τοι τῷ ἰσθμῶ. ἀποβάν-
 τες δὲ, ἀνθρωπορ ὄθινα μὲν
 ἕρρομιν, λυχνους δὲ ποκὰς
 περιθούσας, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ
 καὶ περὶ τῆ λιλίνα δᾶπρίδου-
 τας τὸς μὲν μικρὸς, ἢ ὅσπερ
 ἀπὸν πρῆμῆας, ὀλίγος δὲ τῶν
 μεγάλων καὶ δλωατῶν πά-
 νυ λαμπρῆς καὶ περιφανῆς.

οἰκίσας

nonnullas quidem paruas, & ut ita dicam, egenas, ex magnis
 autē ac potentibus paucas, & has valde illustres ac nobiles.

Domus

enim descendimus, & quā-
 dem socijs id summē cupien-
 tibus. Erat enim venus
 qui nos à terra propelleret,
 quanquam videremus re-
 gionem fecundam, ac pin-
 guem, & irriguam, ac bo-
 norum multorum plenam.

Atqui Nubecentauri, hi vi-
 delicet qui Phaëthoni mili-
 tabant, speculati nos longē,
 ac delapsi volauerunt ad na-
 uem: quumq; socios esse dis-
 dicissent, abiēre: iam enim
 & Equiuultures discesserāt.
 Nauigantes autem sequenti
 nocte ac die, circa vesperam
 peruenimus ad Lucernarum
 urbem (sic enim illam vo-
 cant) iam iter nostrum ad
 inferiora secantes. Hæc au-
 tem ciuitas medio inter Ple-
 iades ac Hyadas stellæ aëre
 sita est, zodiacōq; multo in-
 ferior. Descendentes autem
 neminem quidem inueni-
 mus, lucernas verò multas
 decurrentes, & in foro &
 secus portuum deambulantes,

οἰκίσεις δ' αὐτοῖς καὶ λυχνῶ-
 νων ἰδίᾳ ἐκασῶ ὑπεποιήτο. καὶ
 αὐτοὶ ὀνόματα ἄχρον ὄσπρι-
 οὶ ἄνθρωποι, καὶ φωνῶν περὶ
 μίνων ἠκούμεν. καὶ ἔδιν ἠ-
 μάς ἠδίκων ἀπὰ καὶ ἐπὶ ξη-
 νία ἐκάλεσαν. ἡμεῖς δὲ ὁμῶς ἐ-
 φοβόμεθα, ὅτι λαπνῆσαι, ὅτι
 ἄπνῶσαι τις ἡμῶν ἴσολησεν
 ἀρχῆα δ' αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῆ
 πόλει ὑπεποίητο, ἔνθα ὁ ἄρχων
 αὐτῶν, δι' ὄλης νυκτὸς κάθη-
 ται, ὀνομασί καλῶν ἐκασον.
 ὅς δ' ἄρ' μὴ ὑπακούσῃ, κατα-
 δικάσεται ἀποθανῆν, ὡς λι-
 πῶν τὴν τάξιμ' ὅ δὲ θάνατός
 ἔσθ', οὐδ' ὀδύου. παριστῶ τις δὲ
 καὶ ἡμεῖς, ἐρωτῶμεν τὰ γιγνό-
 μενα, καὶ ἠκούμεν ἅμα τῶν
 λυχνῶν ἀπλογομένων, καὶ
 τὰς αἰτίας διζόντων, δι' ἃς
 ἐβράδωσαν, ἔνθα καὶ τὸν ἠ-
 μίτερον λυχνῶν ἐγνώρισα,
 καὶ προσεπέμην αὐτὸν, περὶ
 τῆ κατ' οἶκον ἐπιθανόμενον,
 ὅπως ἔχοισιν ὅ δὲ μοι πάντα
 διηγήσατο. τὴν μὲν δὲ νύκτα
 ἐκέλευ αὐτοῦ ἡμεῖναμεν. τῆ
 ἐπιούσῃ δὲ ἄρα νῆς, ἐπλε-
 μεν πλοῖον τῆ νεφῶν. ἔνθα
 δὲ καὶ τὴν Νεφελοκοκκυγίαν

Domus illis & lychneones
 seorsum unicuique erant, &
 hominum more appellaban-
 tur, & vocem emittentes au-
 diebamus: neque nocebant,
 sed potius ad diuertendum
 inuitabant. Nos tamen fore-
 midare, nec nostrum vel va-
 nus apud illas canere, aus
 capere somnum est ausus.
 Palatium autē illis in media
 ciuitate extructū est, vbi per
 totam noctem earum sedet
 princeps, nomine vnāquaq̃
 compellans. Quacūq; verò
 non paret, condemnatur ad
 mortem vt transfuga. mors
 autē est extingui. Astantes autē
 nos considerabamus quæ fie-
 bant, simulq; lucernas respō-
 dentes audiebamus, causasq;
 quare abfuisent dicentes.
 Hic & lucernam nostram a-
 gnoui, & allocuius rogabā,
 quomodo se haberent dome-
 stici nostri. ea autem mihi
 omnia enarrauit. & noctem
 quidem illam ibi mansimus.
 Sequenti verò die soluentes,
 secus nubes nauigabamus.
 Hic & Nephelococcygiam
 vidimus

ἴδμεν ἰδόμενος, ἰθαυμάσας
 μὲν ἔμειν τοι ἐπέμμεν αὐ-
 τῆς, οὐ γὰρ ἴα τὸ πνεῦμα.
 βασιλεύδ μὲν τοι αὐτῶν Κο-
 ρωνὸς ὁ Κοινοφίαν ὄ. καὶ ἰ-
 γὰ μιν ἰδὼν Αἰσούφάνους τὸ
 ποιητοῦ, ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ ἀ-
 ληθοῦς, καὶ μάττω, ἰφ' οἷς ἔ-
 γραψὲν ἀπιστοῦ μινον. τρίτη
 δ' ἔπειτα τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν
 Οκεανὸν ἴδμεν σαφῶς ἐαρῶ-
 μιν, γῆ δὲ οὐδαμοῦ, πάλω
 γὰ τῶν ἰφ' αἰετῶν, καὶ αὐτὰ
 δὲ πηρῶδες ἴδμεν, καὶ ἴσμεν
 ραυγὰς ἰφανῶντο. τῆ τι-
 τάρτη δὲ, περιμυσθῆσαν,
 μαλακῶς ἐν ἰδόμενος ἔνω-
 ματ ὄ. καὶ σωμαίνον ὄ. ἰς
 αὐτὴν πῶ θάλασσαν πατεῖθης
 μιν. ὡς δὲ τὸ ἴδμεν ἰψά-
 σαμιν, θαυμάσιον ὡς ἴσμεν.
 δόμεθα, καὶ ἴσμεν ἰσμεν,
 καὶ δὴ πῶν πῶσιν ἐν τῶν
 παρόντων ἰσμεν ἰσμεν καὶ
 ἐπὶ ἰσμεν ἰσμεν ἰσμεν καὶ
 γὰρ ἰσμεν ἰσμεν ἰσμεν, καὶ
 ἰσμεν τὸ πῶσιν ὄ. ἰσμεν
 καὶ δὲ ἀρχὴ καὶ ἰσμεν ἰσμεν
 ἰσμεν ἰσμεν ἰσμεν ἰσμεν, ἰ-
 σμεν τὸ βίλιον μεταβο-
 λῶ. καὶ γὰρ ἰσμεν δύο μόνους
 ἡμέρας

vidimus orbem, videntesq;
 admirati sumus: neq; in eam
 descendimus, non enim per-
 mittebat aura. Imperat au-
 tem illis Coronus Cottya-
 phionis filius. Tum ego^m A-
 ristophanis poeta recorda-
 tus sum, hominis quidem sa-
 pientis ὄ. veri, ac in his que
 scripsit, frustra non credidi.
 Tertia autem ab illa die, ὄ
 Oceanum iam manifeste vi-
 debamus, terram autem nuf-
 quam, præter aërias illas,
 que iam ipse quidem igneæ
 ὄ micantes mihi videban-
 tur. Quarta autem die circa
 meridiem molliter aspiran-
 te aura ὄ subsidente, in ma-
 re deponimur. Ut verò a-
 quam attigimus, mirè ac su-
 pra modum læti fuimus, ὄ
 omnibus prandium ex ijs
 que suppetebant exhibui-
 mus, ὄ descendentes nata-
 bamus. erat enim tranquil-
 lum mare. Sed, ut videtur,
 sæpenumeròⁿ mutatio in
 melius, maiorum malorum
 consuevit esse principium.
 Etenim nobis duos tantum
 dies

ἡέρας ἐν ὕδατι πλοῦσαν
 τις, τῆς τρίτης ἑποφανούσης,
 πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἕλιον
 ἄνω ἑρῶμεν θηρία καὶ κή-
 τη ποσσά μιν καὶ ἄλλα, ἐν δὲ
 μίλιον ἀπάντων, ὅσον πλε-
 ῖστον χιλιῶν καὶ πεντακο-
 σίων τὸ μέγεθος. ἑστία δὲ
 κεκμηδός, καὶ πρὸ ποσσῶν τα-
 ράστου τῶν θαλάσσιων, ἀ-
 φῶ τε περικλυθόμενον, καὶ
 τὸς ὀδύνας ἐκφάνον, πολλὸν
 τῶν παρ' ἡμῶν φασκῶν ὑψυ-
 λῶν ἔχουσι. ὄξυς δὲ πάντας,
 ὡσπερ σκόλοπας, καὶ λευκὸς
 ὡσπερ ἰλιφαντίουσι. ἡμᾶς
 μὲν οὖν τὸ ὕψιστον ἀμύδιον
 προσεπώνοντο καὶ περὶ τὰς
 βόντων, ἡμῶν μιν τὸ δὲ ἕδω
 παρῶν, καὶ ἀναρροφῶσαν, ἡ-
 μᾶς αὐτῇ νηὶ πατέμεν. ἔμιν
 τοι ἔφθη σωμαρῶσαι τοῖς
 ὀδύσιν, ἀλλὰ δὲ τῶν ἄραιων
 μάτων ἡ ναὺς ἄς τὸ ἔσω διε-
 ζῆτιον. ἐπὶ δὲ ἔνδορ ἡμῶν,
 τὸ μὲν πῶτον, σκόλον, καὶ
 καὶ οὐδὲν ἑρῶμεν ὕψιστον
 δὲ αὐτὸ ἀναχανόν, ἔδω
 μιν καὶ μίγα, καὶ πάντη
 πλάτῃ, καὶ ὑψυλῶν, ἰκανὸν μιν
 εἰσφέρει πόλην ἰγομῆρ. ἔσπερ

die feliciter navigāib9, ille
 lucente tercia ad orientē so-
 lem repente feluas vidimus,
 & cetera cum multa alia, tum
 omnium maximum, & quin-
 gentorum & mille stadia
 rum magnitudine. aduenie-
 bat autem hians, & mare
 procul turbans, spumaque
 undiq; circumfusum. Den-
 tes exerebat phallis nostris
 multo longiores, acutos om-
 nes vi pali, ac ebore can-
 didiores. Nos igitur cum
 postremum nobis mutuo va-
 le dixissemus, & amplexi
 essemus, praestolabamur: &
 cum resorberet, vna cum
 naui ipsa nos deglutiuit.
 Non autem contigit in den-
 tes offendere, sed per eorum
 raritatem nauis delapsa in-
 tro decidit. Vbi autem in-
 tus fuimus, primo quidem
 obscurum erat, & videba-
 mus profus nihil. Tandem
 eo hianse videmus cetum ma-
 gnum vnde quaque alium la-
 tumq; & ciuitatis capacem,
 quae vel decem hominum
 millia capere possit. Erant
 praeterea

το δ' ἰρ μίση καὶ μικροὶ ἰχ-
 θύς, καὶ ἄλλα ποτὰ θηρία
 συγκομιμένα, καὶ πολλῶν
 ἰστία, καὶ ἄγκυρα, καὶ ἀνθρώ-
 πων ὄσια, καὶ φορτία. κατὰ
 μίσηρ δὲ, καὶ γῆ καὶ λόφοι ἤ-
 σαμ, ἱμοὶ δοκῆν, ἰκ' ἰλύθ,
 ἤρ κατ' ἵπνι, σωίφανσα. ὕλη
 ἔρ ἰσ' αὐτοῖς, καὶ λευθα παν-
 σοῖα ἱπεφύκη, καὶ λαχαναί-
 βιβλασηκ, καὶ ἱσηκ πάντα
 ἱξαρζασμῖνοις. περίμηρ θ'
 δ' ἰ γῆς, σάδιοι σακίοιοι καὶ
 τισσαράκοισα. λέδ' ἰδῆρ καὶ
 ἔρνηα τὰ θαλάσσια, λάρεος, καὶ
 ἀλκύνος, ἰπὶ τῶν δ' ἱδῆρ
 ἡτοπῶντα. τότε μὴρ οὐρ ἰ-
 πὶ πολὺ ἰδακρόμομρ. ὕερρον
 δὲ ἀνασήσας τὸς ἱταρεος, τὸν
 μὴρ νῆμρ ἱπτε ἱρξιαμρ, αὐ-
 τοὶ δὲ τὰ πυρεῖα σωτηρίσαν-
 τος, καὶ ἀνακαύσαντες, δὲ
 πνον ἰκ' ἱ παρόντων ἱποιού-
 μεθα. παρῖκητο δὲ ἄφθονα
 καὶ παντοδ' ἀπὰ κρία τῶν ἰχ-
 θύων, καὶ ὕδωρ ἱτι, τὸ ἰκ τοῦ
 ἰωσφόρου ἄχομμρ. τῆ ἱπίση δὲ
 ἱσναςάντες, ἰ ποτὶ ἀναχάσ-
 νοι τὸ κῆθ', ἰωρῶμμρ ἄμο-
 τῆ ἰψ' ὄρη, ἄμοτῆ ἰ μόνον τὸν
 ἱραδὸν, ποτῆ κίς ἰ καὶ νήσος

præterea passim & parui
 pisces, & alia quedam ani-
 malia concisa multa, na-
 uiumq; vela, & anchoræ, &
 hominū ossa & onera. Circa
 medium verò & terra &
 colles erant, vt conijcio, ex
 eo quem absorpserat limo,
 accumulati. Igitur & sylua
 in his innata erat, & arbor-
 es omnigenæ, oleraq; ac-
 creuerant, ac cuncta cultis
 agris similia. circuius autem
 terra stadia 200 & 40. E-
 rat aut̄ videre & marinas a-
 ues, laros & alcyonas in ar-
 borib. nidificantes. Tunc ve-
 rò plurimum lachrymati fui-
 mus. Demiq; cū erexissem co-
 mites, nauem fulcimus, ipsiq;
 è silicibus excitantes ignem,
 & accendentes, carnem ex
 his, quæ aderant, fecimus.
 Aderant enim omnigenum
 piscium carnes, aquamq; ad-
 huc ex Lucifero etiam ha-
 bebamus. Sequenti verò es-
 xurgentes die, si quādo hias-
 set cetus, nonnunquam mon-
 tes videbamus, quandoq; so-
 lum cæli, quandoq; insulas
 nam

καὶ γὰρ ἰδομένουσα φερομένη
 του αὐτοῦ ὄξιος πρὸς πᾶν
 μίρον τῆς θαλάσσης. ἵστα
 δὲ ἰθάδες τῆς διατριβῆς ἐ-
 γιγνούμεθα, καθ' ἑκάστην τῶν
 ἱταύρων, ἐβάδιζον ἐς τὴν ὕ-
 λην, περισκεψάμεθα τὰ πάν-
 τα βουλόμεν. ὄψα δὲ
 ὕλους εἴντε διελθῶν ἐκδι-
 ούς, ὄβρον ἐρὸν Ποσειδῶ-
 νος, ὡς ἰδύλον ἢ ἐπιτραφῆ,
 καὶ μὴ οὐ σπονδὴν καὶ τάρους
 σπονδῶν, καὶ σήλας ἐπ' αὐ-
 τῶν, πλησίον τε πλητὸν ὕδα-
 τος διαγοῦς. ἔτι δὲ καὶ νε-
 νὸς ὑλακλῶ ἠκούμεν καὶ λα-
 τῶν ἐφ' αὐτῷ πῶρ' ἔφθον, καὶ
 τινα καὶ ἐπικυλιν ἀναλόμεν.
 σπονδῆν οὐκ ἐβασίζοντο, ἐπι-
 σάμεθα πρὸς βύτην καὶ νεανί-
 σκα. μάλα προθύμως πρᾶ-
 σιάν τινα ἐργασομένοις, καὶ
 ὕδατος ὅσον τῆς πηγῆς ἐπ' αὐ-
 τῶν διοχετεύουσι. ἠδὲν ἔσθ
 ὕδρ' ἅμα καὶ φοβηθέντων ἐ-
 σήμεν. λακύνοι δὲ ταυτῶν
 ἡμῖν, ὡς τὸ ἕκός, παθόν-
 τος, ἀναυδοὶ παρρησιασάν.
 κῆνος δὲ ὁ πρὸς βύτης ἐφου,
 τίνος ἑμῆς ἀραίσῃ, ὡς ἔφθον
 πῶτερον,

nam sentiebamus eum con-
 cūe ferri ad omnem plagā
 partem. Postquam autem
 mentioni iam assueci era-
 mus, accipiens ē comitibus
 septem, deambulabam per
 sylvam, cuncta lustrare ac
 explorare volens. Necdum
 quinque stadiis totis digressus,
 inveni facellum quod-
 dam Neptuni, quemadmodum
 testabatur inscriptio:
 ac paulō post & sepulchra
 multa, & columnas desu-
 per, iuxtaquē fontem perspicu-
 e aquæ: & canis etiam
 latratum audiimus: lon-
 gequē apparebat fumus, &
 domum quampiam conij-
 ciebamus. Festinanter igitur
 accedentes, offendimus
 senem & adolescentem seu-
 dulō ac diligenter sulcum
 quendam facientes, ac per
 eum aquam de fonte deri-
 vantes. Læti ergo simul ac
 territi constitimus: illi verō
 idem & nobiscū meritō pas-
 si, sine voce steterē. Tandem
 verē aliquando: Qui vos
 estis advena, inquit senex,
 GG num

πότερον, ἔφη, τῶν ἑναλίω
 διαμόνων, ἢ ἀνθρώποι δυ-
 ευχεῖς, ἡμῶν παραπλήσιοι;
 καὶ ἴδ' ἡμεῖς ἀνθρώποι ὄν-
 τες καὶ ἐν γῆ παρῆστές, νῦν
 θαλάσιοι γινόμεμεν· καὶ
 συνομηχόμεθα ὡς πείχονται
 τοῦτο θεῖον, οὐδ' ὁ πάσχο-
 μεν ἀκείως εἰδότες τιθῆ-
 ναι μὲν γὰρ ἀνάλογοι, ἢ ὡς
 εἰ πιστεύομεν, πρὸς ταῦτ' ἰ-
 ζῶ ἔσμεν, ἢ ἡμεῖς τοὶ ἀνθρώ-
 ποι νῦν ὄντες, ὡς πᾶτες, ἴσ-
 μεν, ἀπὸ σκέψεως πρὸς αὐτῶν
 ταποθήκῃς; προήλοδομεν δ'
 ἐνῶ, βουλόμενοι μάθωρ τὰ
 ἐν τῇ ἕλῃ, ὡς ἔχῃ ποτὴ γάρ
 τις καὶ δάσι· ὅθεν αἰνέτο δαι-
 μων δὲ τις, ὡς ἔοικεν, ἡμᾶς
 ἤγαγε, δὲ τε ὀψομένους καὶ
 εἰσομένους, ὅτι καὶ μόνον ἐν
 ὡς δὲ καθάργηται ὡς θεῖον·
 ἀλλὰ φράσομαι ἡμῖν πλὴν σεαυ-
 τοῦ τύχῃ, ὅστις ἄρ, καὶ ὅπως
 δεινροῦ εἰσῆλθῃς· ὁ δὲ οὐ πρό-
 τερον ἔφη ἰσθῆναι, οὐδὲ πρὸς
 σκεδῆ παρ' ἡμῶν, πρὶν
 ξηρίων τῶν παρόντων με-
 ταδοῦναι· καὶ καθῶρ ἡμᾶς ἢ
 γὰρ ἐπὶ πλὴν οἰκίαν· ἐπιποίητο
 ἢ αὐτάρκη, ἢ σθένος ἐν φρο-
 σήμῃ,

num ex marinis estis dixi,
 an infelices homines nobis
 similes? Etenim nos homi-
 nes, & in terra nutriti, ma-
 rini nunc sumus, fluctuan-
 tes hac belua circumclu-
 si, neque quid de nobis sit, sa-
 tis nouimus. Mori quidem
 videmur, viuere tamen arbi-
 tramur. Ad hac ego: Et
 nos, inquam, o pater, adsu-
 mus hic homines aliunde pro-
 fecli, ipsa cum nauī nuper
 absorpti. Accessimus autem
 nunc volentes scire, quae in
 sylua sint, quomodo se ha-
 beant. multa enim nobis &
 densa visa est. Deus autem,
 ut videtur, nos duxit, te ut
 videremus, sciremusque nos
 in hac belua inclusos esse
 non solos. Sed narra nobis
 tuam ipsius fortunam, quis
 quis es; & vnde huc intro-
 ierit. Is autem inquit: Non
 dicam, neque quae apud me
 sunt, scietis, nisi prius hospitio
 recepti, ex praesentibus bonis
 fruamini. simulque acceptos
 nos duxit in domū. Cum au-
 tem nobis olera & glandes ap-
 posuisset,

ἄλμυτο, καὶ τὸ παῖς ἔκτιστο.
 παραθεῖς δὲ ἡμῖν λαχανά
 τε καὶ ἀκρόθρυα, καὶ ἰχθῦς, ἴ-
 τι δὲ καὶ οἶνον ἰχθύας. ἰσθ-
 ἴη ἰκανῶς ἐκορέθημεν, ἔ-
 πωθάνοντο ἂ ἐπιπόνθημεν.
 ἡγῶ πάντα ἕξως διηγησά-
 μην, τὸν τε χαμῶνα, καὶ τὰ
 ἐν τῇ νύκτι, καὶ τὸν ἐν τῷ αἴ-
 ἑρωτοῦ, καὶ τὸν πόλεμον,
 καὶ τὰ μακρά, μέχρι τῆς ἐς τὸ κῆ-
 ρος καταδύσεως. ὅθι ἔπι-
 θαιμάσας, καὶ ἀντὶς ἐν μέ-
 ρει τὰ ἡδ' αὐτὸν διέξῃ, λέ-
 γων τὸ μῦθον ὅτι αἰμί, ὁ ξέ-
 νος, Κύπριος, ὁρμηθεὶς δὲ
 ἡδ' ἐμπορίαρ ἀπὸ τῆς πατρι-
 δος, μετὰ πῶδος, ὁρῶν ἄ-
 τε, καὶ ἄνωρ ποταμῶν οἰκῆ-
 ῖτον ἄς Ἰταλίας ποταμῶν
 φορτίον κομίσων, ἐπὶ νύκτι
 μεγάλῃς, ἢ ἐπὶ σῆματι τοῦ
 κῆρτος ἐστὲν ἐν μένῃ ἴσως ἰσ-
 ράκατι. μέχρι μέρους Σικι-
 λίας ὠτυχῶς διέπλευσαμῶν.
 ἡδ' ἄθρον δὲ ἀρπαδύτῳ ἀν-
 ῶσφορῶ, τριταῖος ἐς τὸν Ω-
 κείαν ἀπὸ χθονί, ἔνθα τὸ
 κῆρτος περιτυχόντες. καὶ αὐ-
 τανθοὶ ἡδ' ἀποθύρες, δύο ἡ-
 μῶς, τ' ἄνωρ ἀρπαδύτων,

posuisset: ac pisces, vinumque
 infudisset: postquam saturi
 fuimus, rogabat quid nobis
 accidisset. Cui ego omnia ut
 sese habebant enarraui: mi-
 mirum tempestatem illam,
 et quid in insula contigisset,
 tum navigationem in aëre,
 atque bellum cum reliquis
 alijs, usque ad id quod à ce-
 to absorpti fuerimus. Ille
 verò supra modum admira-
 tus, et ipse ex parte quid sibi
 contigisset enarrabat, ait
 batque: Genere quidem, ho-
 spites, sum Cyprius. Egres-
 sus autem ad mercatū cum
 filio quē videatis, alijsque meis
 familiaribus multis nauigā-
 bam in Italiam, navi quidem
 magna, ac varijs mercibus
 onusta, quam fortē in ore ce-
 ti dissolutam vidistis. Igi-
 tur in Siciliam usque feliciter
 nauigauimus: inde vio-
 lento flatu ablati, post ter-
 tiā diē in Oceanū delati fui-
 mus: hīc in cetum inciden-
 tes, et ipsa cum navi ac com-
 mitibz absorpti, ceteris mo-
 rientibus, duo nos euasimus.

ἰσάθημεν θάψαντες δὲ τοὺς
 ἑταίρους, καὶ καθὼς τῷ Ποσει-
 δῶνι δευμάμενοι, τῆνοι τὸν
 βίον ἰσόμεν. πάχαρα μὲν κη-
 σάοις, ἰχθῆς δὲ σιτούμε-
 νοί, καὶ ἀκρόβρυα. πομπὴ δὲ,
 ὡς ὄρατε, ἡ βλῆ, καὶ μὲν καὶ
 ἀμπέλους ἔχει πομπὰς, ἀφ'
 ὧν ἴδιος οἶνον γίνετα·
 καὶ τὴν πηγὴν δὲ ἴσως ἔδει-
 τε καμίσειν καὶ ψυχροτάτου
 ὕδατος. οὐδὲν δὲ ἀπὸ τῶν
 φέρον ποιοῦμεθα. καὶ πῶρ
 ἀφθονοῦ ποίωμεν. καὶ ὄβρυα
 δὲ θηροδωμῶν τὰ ἀντιόμου-
 να, καὶ ἰόντας ἰχθῆς ἀγρέου-
 μεν, ἰξίοντες ἐπὶ τὰ βραχ-
 χία τοῦ θεοῦ. ἔνθα καὶ κρέ-
 μεθα, ὁπόταν ἱπιτυμῶ-
 μεν. καὶ μὲν καὶ ἰμυη οὐ
 πόρρω ἐστὶν ἀλμυρὰ, καὶ λίαν
 ἔκκοι τὴν περιμετρον, ἰχθῆς
 ἔχουσα παντολοπούς. ἐν ἧ
 καὶ νηρόμεθα, καὶ πλοῖον
 ἐπισκάφους μικροῦ, ὃ ἐν
 ἰσοπηγυράμην. ἐν δὲ ἡ-
 μῖν δεῖ τῆς καταδόσεως ταύ-
 τα, ἢ πᾶ καὶ ἔκκοι. καὶ τὰ
 μὲν ἅμα ἴσως φέροντες
 νομέμεθα. οἱ δὲ γέροντες ἡ-
 μῖν καὶ πάροιχοι, σφόδρα
 χαλκοί

Sepulcris autem socijs tem-
 plum Nepruno ereximus, &
 eam quam videtis, agimus
 vitam. Olera quidem ex
 horro legimus, vescimur ve-
 rō piscibus ac glandibus.

Multa autem, ut videtis est
 sylva, & sanē vineas habet
 plures, è quibus nobis vinum
 exoritur dulcissimum, fon-
 temque non minus optima
 quam frigidissima aqua.
 Lectulum autem substerni-
 mus è frondibus, ignemque
 succendimus copiosum, ad
 uolantesque volucres aucu-
 pamur, piscamur & viuos
 pisces, ad belue branchias
 sollicitatos, vbi abluimur si
 quando cupimus. etenim
 stagnum falsum est non
 procul, viginti stadiorum
 circuitu, quoduis piscium
 genus continens, in quo &
 namus, & nauigamus para-
 ua in cymba, quam ipse
 compegi Annos autem à
 certi absorpti septem & tri-
 ginti numeramus: & alia
 quidem vicunque ferre poss-
 semus: sed incolæ & vicini
 mole sibi

χαλεποί καὶ βαρῆς ἀσπ, ἀ-
 μικτοί τε ὄντες, καὶ ἄγριοι.
 ἔχῃ γὰρ, ἔφλωιζὸν, καὶ ἄπιοι
 τινὲς ἀσπρῖν ὠκύτῃ; πολ-
 λοι μὲν οὖν, ἔφω, καὶ ἄξι-
 νοι, καὶ τὰς μορφὰς ἀπόκο-
 τοι. τὰ μὲν ἔρ ἰσπίτια
 καὶ οὐράα τῆς ὕλης Ταειχά-
 νης οἰκοῦσιν, ἔθνθ' ἰχθῆς
 λυωπῶν, καὶ παραβοπρό-
 σσπορ, μάχιμον καὶ θρασὺν
 καὶ ἀμοφάγορ. τὰ δὲ τῆς
 ἰτίρας πλωρᾶς, κατὰ τὸν
 δεξιὸν τοῖχον, Τεταρομίν-
 διαις, τὰ μὲν ἄνω ἀνθρώ-
 ποις ἰοικότες, τὰ δὲ κάτω
 τοῖς γαλιάταις, ἥπιον μί-
 τοι ἄδικοι ἐσὶ τῶν ἄσπρ.
 τὰ λαὰ δὲ Καρρινόχαρις
 καὶ Θωμοκέφαλοι, συμμα-
 χίαν τε καὶ ἐλίαν πρὸς ἐς
 αὐτοὺς ποιοιμένοι. πλε-
 ῖ δὲ μισόχαιαν ἑμονται Πασ-
 γουράδαι, καὶ Υἱλόποδις,
 γίνθ' μάχιμον καὶ θρμι-
 κῆτατορ. τὰ ἰῶα δὲ, πρὸς
 αὐτῶ ὠ σῆματι, τὰ ποτὰ
 μὲν ἔρημά ἐσσι, προσαν-
 ῖσμονα πῆ θαλάσση. ὅμοι-
 ῖ δὲ τὰυτα ἐγὼ ἔχω, φέ-
 σερ Υἱλόποσιρ ποτιπῶρ,

molesti vehementer sunt &
 onerosi, ferique & agre-
 stes. Pape, inquam ego,
 & alij etiam sunt in ceto?
 Multi quidem, inquit, & imo
 humani, ac visu deformes.
 Nam occidentalem & ex-
 iremam sylvæ partem Te-
 richanes inhabitant, gens
 oculis anguillinis, & facie
 Carabea, bellatrix, temera-
 ria ac mordax. Aliam quæ
 ad dextrum est latus, Tri-
 tonomendites tenent, supe-
 rioribus quidem paribus
 hominibus similes, inferio-
 ribus verò felibus: atquæ
 alijs minus immites sunt.
 Ad laevam verò Carcino-
 chires, & Thynocephali,
 mutua inter se amicitia &
 fœdere iuncti. Mediter-
 raneam denique Paguræ
 ac Psittopodes, genus bel-
 licum, ac celerissimum.
 Quæ ad orientem, ad be-
 lue videlicet os vergūt, de-
 ferta ut plurimum sunt, &
 à mari stagnantia: tamen
 & hæc ego teneo, vectig-
 gal pendens Psittopodibus,
 GG 3 ostrea

ἰκάνει, ἔτους, ὄρεα περὶ ἡλίου
 σία τοιαύτη μὴ ἢ χθώρα ἐστίν.
 ἡμᾶς δὲ καὶ ὄρεον, ὅπως δι-
 νησάμεθα τοσοῦτοις ἔθνεσι
 μάχισθαι, καὶ ὅπως βιοτεύσο-
 μιν πόσοι δὲ, ἔφλω ἰγῶ, οὐκ
 τοι πάντες ἄσι; πλείους ἔφη
 τῶν χιλιῶν. ὅπλα δὲ τίνα ἔ-
 σιν αὐτοῖς; οὐδὲν ἔφη πλὴν
 ὄσα τῶν ἰχθύων. οὐδὲν, ἔφλω
 ἰγῶ, ἄριστ' ἂν ἔχοι σὺ μάχη
 ἰχθύων αὐτοῖς, ἄτε ὄσιν ἀνὸς
 πλοῖς, αὐτὸς γὰρ ὠπλισμένος.
 εἰ γὰρ ἰρατισθῶν αὐτῶν, ἀ-
 θλιῶς τὸ λοιπὸν οἰκήσομεν. ἔ-
 δεξε ταῦτα, καὶ ἀπεκθόντος
 ἐπὶ νῆων, παρισκευάσθη. ἔ-
 σπία δὲ τοῦ πολέμου ἔμνη-
 λην ἰσθμῶν, ἢ φόρον ἢ ἀπό-
 θοοις, ἢ δὴ ἢ προθεσμίας ἐ-
 κείνης. καὶ δὴ οἱ μὲν ἔπει-
 πον, ἢ διασμῶν ἀπαυθύντες, ὁ
 δὲ ἰπποπόδες ἀποκρινόμε-
 νος, ἀπεδίωξε τοὺς ἀγγέλους,
 πρῶτον οὖν οἱ Ἰπποπόδες,
 καὶ οἱ Παγουργάδες, χαλε-
 πᾶν ὄντες ὁ Σκινθάρος (ἢ
 γὰρ ἰκαλῶ) μὴ ἀποκλῆσθαι
 ἔφωδον ἰπποπόδες, ἡμᾶς δὲ πλὴν
 διδάσκοντες ἀνήμερον, λό-
 γου

ostrea quingenta. Hac au-
 tem sic se habet regio. Nos
 autem prospicere oportet,
 quomodo possimus tot cum
 gentibus congregari, & quo
 iure viuere. Quot, inquam
 ego, omnes hi? Plures, in-
 quit, mille. Armis autem
 quibus utuntur? nullis, in-
 quit, nisi piscium osibus. L-
 gitur, inquam ego, feliciter
 dimicabimus, si nos his bello
 congregiamur, utpote nos
 armati cum inermibus. Si
 enim eos superabimus, post-
 hac sine timore viuemus.
 Quae ut probauimus, abeun-
 tes ad nauem accingebamur.
 Belli autem causa futura e-
 rat, quod pensio non persol-
 ueretur, iam pacis tempore
 imminente. Et illi quidem
 misere tributa postulantes:
 is verò superbe respondens,
 nuncios persequutus est. Pri-
 mi igitur Psittopodes & Pa-
 guradae Scintharo (sic e-
 nim vocabatur) indignati,
 cum tumultu ingruerant.
 Nos verò aggressum praeui-
 dentes, stetimus armati,
 insidias.

ρον τινα προτάξαντες ἀν-
 θρώπων πέντε, καὶ ἑκοσίη. ἔρη-
 το δὲ αὐτοῖς ἐν πένδερα, ἐ-
 παθάρων ἰδῶσι παρεληλυθό-
 τας τὸς πολεμίους, ἐπανίστα-
 σθαι, καὶ ἕτως ἐποίησαν. ἐπα-
 νασάντες γὰρ, κατόπιρ ἐκοσῶν
 αὐτοῦς, καὶ ἡμεῖς δὲ καὶ αὐτοί,
 πρῶτε ἢ ἑκοσί τῶν ἀριθμῶν
 ὄντων (καὶ γὰρ καὶ ὁ Σκίμβα-
 ρος, ἢ ὁ πάς αὐτῶ, σωιστρα-
 τεύουτο) λωτιάσομεν, ἢ συμ-
 μιξάντες θυμαῖ ἢ ῥώμη, δι-
 κινθωνόμην, τέλος δὲ, προκλῶ
 αὐτῶ ποιησάμενοι, λατρίω-
 ξαμεν ἀρχὴ πῶς τὸς πολεμῶν,
 ἢ ἑδομύκουλα καὶ ἐπὰ τῶν, ἢ
 μῶν δὲ ἔς, καὶ ὁ λυθιρνήτης
 κίχλις πλεονεῖ ἑσπαρὰς τὸ
 μετὰ φρεν. ἐκάνλω μίρ ὄν
 τῶν ἡμέραν καὶ τῶν νύκτα, ἐν
 πηλοσάμιθα τῆ μάχη, ἢ τῶ-
 ποιορ ἐσησάμεν, ῥάχιρ ξη-
 ρὰρ διελθῶν ὁ ἀναπήξασθαι.
 τῆ ἡσπεία δὲ, ἢ οἱ ἀπλοὶ αὐ-
 πόμονοι παρήσαν, τὸ μὴ
 διεξιόν κέρας ἔχοντος οἱ Τα-
 εχάνων, ἢ ἄτο δὲ αὐτῶ Πύλα-
 ρος, ἢ δὲ ἀνὸρ μῶν οἱ Θωο-
 κίφατοι, ἢ μίσορ δὲ οἱ Καρ-

insidias statuentes hominum
 quinque & viginti. Prae-
 ceptum autem erat his qui
 ex insidijs erant, ubi praes-
 tergressos hostes vidissent,
 insurgent. quod & fes-
 cere. Nam insurgentes à
 tergo caedebant illos, nos
 verò & ipsi vigintiquinque
 (siquidem Scimbarus eius-
 que filius commilitabatur)
 obuiavimus, committentes-
 que manum ita & viribus
 decernebamus. Deniq̃ con-
 uersos in fugam, ad suas vs-
 que latebras insequuti sum-
 mus. Cæsi autem ex hostie
 bus sunt nonaginta, è no-
 stris verò vnus, & gubernator,
 tergum triglae costa per-
 fossus. Die igitur illa &
 nocte mansimus in praelio,
 trophæumq̃ statuimus, ari-
 da Delphini spina in subli-
 me erecta. Sequenti verò
 die aderant & alij, quae fa-
 cta fuerant sentientes. Dex-
 trum quidem cornu Tari-
 chanes, quos & Pelamus
 ducebatur, leuum Thyno-
 cephalii medium Carcinoc-
 chires

νόχου. οἱ δὲ Τριτωνο-
 μένδεις τὴν ἰσχυρὰν ἕχον,
 οὐδ' ἑτέροις συμμαχῆν προ-
 αροῦμενοι. ἡμεῖς δὲ προα-
 παντίσαντες αὐτοῖς, περὶ
 τὸ Ποσειδώνιον προσεμίξα-
 μιν, πολλῆ βοῇ χεῖμενοι.
 ἀντιχρὶ δὲ τὸ κῆϛ, ὡσπερ
 τὰ σπυλαα, πρὶν ἄμφοι δὲ
 αὐτῶς. ἀτι γυμνήτας, καὶ κα-
 ταδιώξαντες ἰς τὴν ὕλην,
 τὸ λοιπὸν ἰπεκράτοῦμεν τῆς
 γῆς. καὶ μετ' οὐ πολὺ κή-
 ρυκας ἀποσελάκντες, νεκροὺς
 τε ἀντροῦτο, καὶ περὶ εἰς
 αἰας ἀνέλεγοντο. ἡμῶν δὲ
 οὐκ ἴδιον ἐσπινδιόσαι, ἀπὸ
 τῆ ὑπεραίας χάρις αὐτῶν ἰπ-
 αὐτοῦς, πάντας ἀρδῶν ἐξε-
 κόψαμεν, πλὴν τῶν Τειτωσ
 νομινδῶτων. οὗτοι δὲ, ὡς ἔ-
 δον τὰ γινόμενα, ἀσφα-
 μόντ' ἐκ τῶν βραχίων,
 ἀφῆκαν αὐτοῦς εἰς τὴν θά-
 λασσαν. ἡμεῖς δὲ τὴν χῶ-
 ραν ἰπεκράτοῦς, ἔρωμον ἡ-
 δη οὐσαν τῶν ποικίλων,
 τὸ λοιπὸν ἀδελῶς κατοικοῦ-
 μεν, τὰ ποικῶ γυμνασίοις,
 τε καὶ, κωμυγίοις χεῖμενοι καὶ

chires tenebant. nam Tri-
 tonomendetes quiescebant,
 neutri parti addicti. Nos
 verò congressi apud Neptu-
 ni templum obuiaimus,
 manuque conseruimus,
 multo clamore vsi. Reso-
 nabat autem cetus, ut an-
 tra solent. His etenim in fu-
 gam versis (erant enim ex-
 pediti undique) & in syl-
 uam fugatis, ex illo terra
 potiti sumus, neque post
 multum præcone misso su-
 stulerunt suos in bello mor-
 tuos, fœdera & amicitias
 postulantes. Nobis verò de
 amicitia vel fœdere non est
 pifum, sed postera die con-
 uersi in eos, funditiū om-
 nes cæcidimus, præter Tri-
 tonomendetes. Siquidem
 hi ut vidère quæ contige-
 rant, dilapsi per ceti bran-
 chias, desilière in mare.
 Igitur prouinciam ingres-
 si iam hostibus vacuam des-
 ceterò absque timore ha-
 bitabamus, palæstris, a-
 lijsquæ gymnasiis plurimùm
 ac venationibus dediti.

Quant.

καὶ ἀμπελοποιῶντων, καὶ τὸν
 καρπὸν συγκομιζόμενοι τὸν
 ἐκ τῶν ἀγρόφων. καὶ ὅλων,
 ἰσχυρῶν τοῖς ἐν δισμοτηρίῳ
 μεγάλοις ἀφύκταις πρυφῶσι καὶ
 λιθυμίαις. ἔλαια τὸν μὲν αὐτῶν,
 καὶ μέλας ὄκτω, τοῦτον διή-
 γομεν τὸν τρόπον. τῷ δ' ἐν-
 νοστῷ μὲν, πέντε καὶ ἑξαμῆνες,
 περὶ πλὴν δαυτέρων τοῦ σώ-
 ματος ἀνοιξίον (ἀπαξ γὰρ διὰ
 τοῦτο, κατὰ πλὴν ἄρα ἐν ὁδο-
 σίῳ, ἵπποια τὸ κατ' ὄ, ὡς ἡ-
 μάς πρὸς τὰς ἀνοιξίας τεκμαί-
 ρομεν τὰς ἄρας) περὶ δὲ πλὴν
 δαυτέρων, ὡς ἔφην, ἀνοιξίον,
 ἄφρο βοῦτε ποσσῶν, καὶ ὄρους
 βῆθη, καὶ ὡσπερ λιλάς
 σμαῖα, καὶ ἄρσιαι. παρα-
 χθόντες αὐτῶν, ἀνεργήσαντες ἐπὶ
 αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ θηρίου, καὶ
 εἰς τὸν αὐτὸς τῶν ὀδόντων,
 καθεωρομένων ἀπαντῶν. ὃν ἐ-
 γὼ ἕδρον θεαμάτων παρα-
 νοξοτάτου ἀνδρῶν μεγάλων,
 ὄσον ἡμισιδιούους τὰς ἡλι-
 κίας, καὶ ἡνῶων μεγάλων
 προσπέλουσας, ὡσπερ ἐπὶ τρι-
 γῶν. οἶδα μὲν ἀπίσις ἰοικὸς
 γὰ ἰσορῶων, ἡξίω δ' ὅμοις.
 νῦσσι

Quandoque vineas exerce-
 bamus, aut ex arboribus po-
 malegebamus, omnino his
 similes, qui in maximo &
 inevitabili carcere conclusi
 delicijs & voluptatibus in-
 dulgent. Annum autem &
 menses octo ibi exegimus.
 Nono autem mense, quinta
 die mensis, circa secundum
 oris hiatum (tunc enim id
 semel unoquoque anni tem-
 pore faciebat, ita ut nos con-
 iectura assequeremur qua-
 tuor ea esse anni tempora.)
 Ad secundum igitur, ut præ-
 diximus, oris hiatum, con-
 festim vocem ac tumultum
 audiebamus, ut nautarum
 præcipientium, ac remigan-
 tium. Turbati igitur ad i-
 psam bestię os prorepsi-
 mus, stantesq; intra dentes,
 aspicebamus omnia, specta-
 culum, quod quidem videri-
 rim, inusitatissimum: homi-
 nes magnos dimidiij stadij sta-
 tura, magnis insulis nõ secus
 quam triremibus nauigātes.
 Et quanquā sciā me nõ veri-
 similia narrare, dicā tamen.

νῆσοι ἴσασιν ἐπιμίνας μῦθ, οὐ
 πάνυ δὲ ὑψηλὰ, ὅσον ἑκατὸν
 σταδίων ἑκάστη πῶν στείμι-
 στον, ἐπὶ δὲ αὐτῶν ἕπτερον τοῦ
 ἀνδρῶν ἑκάστη ἀμφὶ τὸς ἑ-
 κοσι καὶ δεκά. τούτων δὲ οἱ μῦ-
 θος ἑκάστη τῆς νῆος κα-
 θύμφοι, ἐφ' ἑξῆς ἐκωπηλάται,
 λυπαεῖσθε αὐτοκλάδοις, μισ-
 θάλαις καὶ αὐτοκόμοις, ὡσπε-
 ρὰ ἑρταμοῖς. κατόπιον δὲ, ἐπὶ
 τῆς πρύμνης, ὡς ἐδόξα, λυ-
 βρινύτης ἐπὶ λόφῳ ὑψηλῷ ἐ-
 σθικῆ, χαλκοῦ ἔχων σπηλα-
 νιον, σταδίων τὸ μῆκος. ἐπὶ
 δὲ τῷ πρῶτος, ὅσον τριασά-
 κοντα ὠπλισμένοι αὐτῶν ἐ-
 μάχοντο, πάντα ἰσικότων ἀν-
 θρώποις, πηλὸν δὲ κόμης. ἀν-
 τη δὲ πῦρ λῶ, καὶ ἑκαῖο, ὡς
 ἔδ' ἑορῶν ἐδέοντο. ἀντὶ δὲ
 ἐστῶν, ἀνεῖθ' ἐπιπέλων τῆ
 ἑλκ, πολλὴ ἰνῶσιν ἐν ἑκάστη,
 ἐκόπουν τὴ αὐτῶν καὶ ἐφ' ἑρε-
 πῶν νῆσον, οἱ ἐθέλοι ἢ λυ-
 βρινύτης. ἑλκαστὸς δὲ ἑρε-
 σθικῆ αὐτοῖς, καὶ πῶς πῶν ἄ-
 προίτων ὄψεως ἐμνοῦντο, ὡς
 ἔλεγε τὰ μακρὰ τῶν πλοίων.

τὸ
 οὗς monebantur, quemadmodum longæ naues consueu-
 tis.

Primus

Insule erant in longum quā-
 dem porrectæ, arduæ ta-
 men, singulæ centum stadio-
 rum ambitu, in quibus na-
 uigabant ex uiris illis circi-
 ter uigintiocto. Florum a-
 liqui utrinque insulæ lateri-
 bus insidentes ordine remi-
 gabant, eupressis magnis ἰ-
 psis cum ramis ac frondi-
 bus tanquam remis. Ponē
 autem ad ipsam puppim, ut
 uidebatur, gubernator ut in-
 colle quodam sublimi sta-
 bat, æreum regens guber-
 naculum, longitudine sta-
 dij unius. Ad proram uerò
 ex his armati circiter qua-
 draginta pugnabant, homi-
 nibus, præter comam, om-
 ninò similes. Ipsa enim coma,
 ignis erat, & ardebat, ut ga-
 learum usu non sanè opus es-
 set. Pro uelis uerò uentus in
 syluam incidens, quæ pluri-
 ma cuique inerat, sinuabat
 insulam, & deferebat quò gu-
 bernator ipse cupiebat. B-
 rant & in his præfecti ad re-
 migium incitantes: ac om-

ἔδ' μὲν πρῶτον δύο ἢ τρεῖς ἰω-
 ρῶν, ὑστερὸν δ' ἐφάνησαν
 ὄσον ἑξακόσιοι, καὶ ὄσταν
 τῶν ἰπολέμων, καὶ ἐναυαλο-
 χου. πολλὰ μὲν οὖν ἀντί-
 πρόροι σωυράσων, ἀπύ-
 λαι, πολλὰ δ' καὶ ἐκλυθῆσαι
 κατὰ δούον. αἱ δὲ συμπληροῦ-
 ῖναι, καρτερώς διηρῶνισον-
 το, καὶ ἔρῳδῶς ἀπὸ δούον· οἱ
 γὰρ ἐπὶ τῆς πρῶτης τεταγμέ-
 νοι, πᾶσαν ἰπιδέωνω προ-
 θυμια, ἐπιβάνοντες καὶ ἀ-
 ναυροῦντων, ἰσάρα δ' ἔδαις.
 ἀντὶ δὲ χαρῶν οἰδηρῶν, πο-
 δύποδας μεγάλους, ἐκδεδε-
 μένους ἀνάλοισ ἐπὶ ῥήσιν,
 οἱ δὲ περικλυτοὶ τῆ ὕλη,
 κατὰ ἄρον πῶ νῆσον. ἰδαν-
 δορ μὲν τοι, καὶ ἐτίρωσκορ
 ὄσρῳις τὰ ἀμαξοπληθεῖσι,
 καὶ σπόροισι πλεθειάοις, ἡγῆ-
 το δὲ τῶν μὲν Αἰολοκέντου-
 ρου, τῶν δὲ Θαλασσοπότου.
 καὶ μάχη αὐτοῖς ἐγένητο, ὡς
 ἰδῶνα, λέας ἔνκα. ἐπέγελ-
 γὰρ ὁ Θαλασσοπότου πω-
 λὰς ἀγέλας δελφίνων ὑπὸ
 Αἰολοκέντου ἐληλασθεῖν,
 ὡς ἰδῶνα ἰπικαθῆσαν ἀν-
 θῶοις, καὶ τὰ ὀνόματ' αὐτῶν

Βασίς

Primum igitur duos videba-
 mus aut tres, postremò autē
 sexcenti apparuere, stantesq;
 seorsum committebant præ-
 lium, ac pugnabant. Multæ
 quidem inter se commissæ ob-
 trine sunt, multæq; dissolutæ
 submersæ sunt. Aliæ cōnexæ
 certabant fortiter, neque fa-
 cile abinuicem soluebantur.
 Qui autem ad proram con-
 sistenti pugnabant, omnem o-
 stendebant industriam, con-
 scendentes & cadentes: ne-
 minem autem viuum cepe-
 runt. pro ferreis autem ro-
 stris polypos magnos inui-
 cem connexos iaciebant, quī
 & syluis complicati tenebāt
 insulas. Iaciebant etiam ac-
 cedebant offreis, quorum nu-
 num currū impleat: & spon-
 gis iugereis. Hos autem du-
 cebat Aeolocentaurus, illos
 Thalassopota. Pugnare au-
 tem ipsis, ut videbatur, conti-
 git præciæ gratiā, etenim dia-
 cebatur Thalassopotes mul-
 tos Aeolocentauri delphino-
 rum greges surripuisse, ut erat
 audire ex eo quod sibi inui-
 cema

cema

βασιλέων ἐπιθωμύων. τίς
 αὖ δὲ κινῶσιν οἱ τῷ Αἰόλο-
 κρηταῖον, καὶ νύκτας τῆς πο-
 κλιμίων κατὰ δούσιρ ἀμφὶ
 τὰς πρυγίκοις καὶ ἑκατόν,
 καὶ ἄλλας πρῆς λαμβάνουσι
 αὐτοῖς ἀνδράσιρ· αἱ δὲ λοι-
 πὰ πρὸ μιν ἀνδροσάμφορα ἔ-
 φρονον. οἱ δὲ μέχρι τινὸς διώ-
 ξαντες, ἐπαθὴ ἰσπέρα λῶ, τρα-
 πόμβοι πρὸς τὰ ναυάγια, τῶν
 πλεον ἐπικράτησαν, καὶ
 τὰ αὐτῶν ἀνέλοντο. καὶ ἔθ'
 ἑκάστην κατὰ δούσιρ νῆσοι οὐκ
 ἐλάττους τῶν ὀχλοόκοντα. ἔ-
 σθησαν δὲ καὶ τρώπαιοι τῆς νη-
 σωμαχίας, ἐπὶ τῇ λιπαρῇ τῷ
 κήτους, μίαν τῶν ποκλιμίων
 σῆσθ' ἀσασαυρόσαντον. ἐ-
 κένειο μὲν οὐδὲ πλὴν νύκτα πω-
 ρι τὸ θέκειον ἠνθίσαντο, ἔξω-
 ψαντες αὐτῶν τὰ ἀπόρρα, καὶ
 ἐπ' ἀγκυρῶν πλησίον ὄρμι-
 σάμφοι. καὶ ἔθ' ἀγκυρας
 ἔχοντες μεγάλας ὑαδίνους,
 καρτεραῖς. τῇ ὑπερῶα δὲ θύ-
 σαντον ἐπὶ τῷ κήτους, καὶ
 τοὺς οἰκίους θάψαντες ἐπ'
 αὐτοῦ, ἀπέπλεον ἠλόμβοι,
 καὶ ὡσπερ Πάνας ἔδον-
 τιν. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ πλὴν νησομαχίαν γιγνώμην.

cem exprobrarent, & regum
 nomina conclamarent. Tan-
 dem vicerunt qui ab Aeolo-
 centauro stabant, & insulas
 submerferunt centum circi-
 ter & quadraginta, tresque
 ipsis una cum hominibus ce-
 perunt. cetera verò puppi
 collisa fugerūt. Sanè hi pau-
 lulam illos infecuti, despere
 facto ad naufragia conuer-
 si, plurima obtinuerunt, suāq;
 recepere. etenim insula non
 minus octoginta perierant.
 Stauerunt autem trophæum
 insularis pugne in capite ce-
 ti, unam ex hostium insulis
 suspendentes: Nocte quidem
 illa circa bestiam commo-
 rati sunt, retinacula ad illam
 alligantes, & ancoris non
 procul iactis. Nam uteban-
 tur ancoris magnis vitreis
 fortissimis. Postera autem
 die supra ceti tergum litan-
 tes, suōsque ibi tumultantes,
 abiēre lati, & ut paena ca-
 nentes. Hæc igitur in insu-
 lari pugna gesta
 sunt.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a Mos athletarum.] *Præfatio in veras narrationes: in qua de corporis & animi cura agit, ac docet quibus modis virtusque labores sint moderandi. De remissione autem studiorum lege apud Erasmum in Institutione, & apud Quintil. lib. 1. cap. 4. & apud Lud. Vinem de Institutione puerorum, & Cic. in Offic. de qua Ouid. ita canit:*

Quod caret alterna requie durabile non est:

Hæc reparat vires, fessaque membra leuat.

Iocis quoque & lusibus aliquid dandum esse docet Seneca lib. de vitæ tranq. cap. 15. & vlt. Ridicula est narratio. b Ctesias.] *Hist. ricus. c Ulysses Homericus.] In patriam reditus, gravi exorta tempestate, primum in Ciconum litus appulsus est. Atque inde rursum soluens, simili tempestate eiectus in Aphyricam, ad Lotophagorum gentem peruenit. Inde in Siciliam delatus est, ubi Cyclopi oculum eruit, præfuso stipite, Hinc in Aeoliam nauigans, ab Aeolo ventos coactos in vireno obtinuit. postea ad Laestrogynas, tum ad Cyren peruenit, qua eius socios in beluas mutauit. Post hæc in insulam Sirenum delatus est. Inde Scyllam transiens & Charybaim in Siciliam peruenit. Tandem in Phæacensium portum adnatauit. d Rudi Phæacum populo.] *Alcynoo Corcyre regi & eius populi Phæacibus Ulysses Lestrigonas & Cyclopas & alia monstra à se conficta narrabat, & hæc omnia vera esse persuadebatur. Unde Inuenalis:**

Tam vacui capitis populum Phæaca putauit.

e Egressus olim ab Herculeis.] *Narrationis initiū. f Eudymion.] Pastor fuit admodum formosus, qui cum in Laimo monte obdormiuisset, aliquando à Luna deosculatus est: que in eius amorem ita exarserat, ut fratri bigas suas agitandas dedert. Seneca in Hippolyto:*

Arfit obscura dea clara mundi non esse deserta,

Nitidosq; fratri tradidit currus alite regendos, &c.

In Laimo monte Lunæ motum ob eruisse dicitur. Hinc Poëti præbita est hæc fabulandi occasio, Ouidius:

Latmius

Latinius Endymion non est tibi Luna pudore.

g Pſyllotoxotæ.] Pulex Græcis dicitur Ψύλλα, ἀπὸ τῆ βό-
 τανος τῆ ἰνδὸς νῆος ἀσπείρας βόσκεσθ. h Maluæ veneno.]
 Maluæ venenii. i Homerus suspicatus.] Iliad. π. κ Α'
 sagitario.] Chironem intelligit Centaurum, qui à Dijs in ce-
 lum translatus, & in Zodiaco locatus, & Sagittarius appella-
 tus. Virg. de duodecim celestibus signis. l Panopliam.]
 πάνοπλια armatura tota & vniversa interpretatur. m Ari-
 stophanis Poëte.] In auibus. n Mutatio in melius.] Li-
 beratio à cruce securiores ac deteriores ferè efficit homines.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟ.

εἰας λόγος β.

Ποδὸν ἀπὸ τῶν μνηστῶ-
 νων ἔφωτον, ἐπὶ τῷ ἐν τῷ
 λυταδία ἄρ, ἀρχομε-
 νός τε τῆ μονῆ, μυχαλώ τινα
 ἐξήτον, δι' ἧς ἄν ἐξελθῶν γέ-
 νοίτο, καὶ τὸ ἂν πρῶτον ἐδοξεν
 ἡμῖν ἀκορυφαί, κατὰ τὸ δι-
 ξίδιον τοῦτο, ἀρθρανα, καὶ ἀρ-
 ζάμνοι διὰ κόλπο. ἐπειδὴ δὲ
 προελθόντων ὅσον ἀντε συν-
 δίξας, ἐδὲν λυτομεν, τὸ ὄρυμα
 τὸ ἐκαστάμθα. τὸ δὲ ἕντε
 λαῶσαι διέγνωμεν, ὅτ' αὐτὸ
 κατὰ ἀρθρανα. ἀπὸ τὸ γέ-
 νοίτο, ἐπὶ δὲ ἐμὲ τῶν ἡμῖν ἐ-
 σκευάσιν ἡ ξφοδος, ἀρξάμνοι δὲ
 ἀπὸ τῶν ὑραίων, καὶ κόλπο, καὶ
 ἡμῖνας ἂν ἐπὶ τῷ νῦν τῶν ἰσθ, καὶ
 ἀναούτως ἀπὸ τὸ λαύματος.

HISTORIAE VE-
 ræ Liber secundus.

Neerea non iam amplius
 illum ferens in ceto vi-
 tum, mansionisq; illius
 tædio affectus, quærebam
 quânam arte nobis pateret
 exitus. Et primùm quidem
 non inutile visum, ad dex-
 trum latus fodere, pèrque
 defossum foramen tenta-
 re fugam. Incipientes igi-
 tur pertundebamus. Vbi ve-
 rò progressi ad quinque sta-
 dia effodimus, nihil profi-
 cientes, ab opere destitimus.
 Tum solum exitere visum
 est, ut sic cæcis moreretur.
 quòd si heret, facile liceret
 egredi. Igitur ab extrema-
 te incipientes cōburebamus.

Porrò